Ціна договірна

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1877 р. Народився піаніст і педагог Болеслав Яворський. Серед його учнів — М. Леонтович, М. Вериківський, Г. Верьовка. ■ 1882 р. Народився академік Микола Холодний, ботанік та мікробіолог. ■ 1941 р. Розпочалася Велика Вітчизняна війна. ■ 1942 р. В окупованому гітлерівцями Києві відбувся "матч смерті" — футбольна гра між "Динамо" та збірною "Люфтваффе". Динамівці перемогли 5:3. ■ 1946 р. Утворено Закарпатську область. ■ 1946 р. Відкрито Центральний стадіон у Києві. ■ 1973 р. У Вашингтоні підписано радянсько-американську угоду про відвернення ядерної війни.

І жоден вілліс не пережив би того, що Іван

▼ 9

Любов на відстані й зблизька

▼ 11

Обговорили питання співробітництва

Прем'єр-міністр Росії Михайло Касьянов заявив, що підписання Угоди про вільну торгівлю між Росією та Україною відкладено. А у разі вступу України до ЄвразЕС вона взагалі втрачає сенс. На що Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах відповів, що Київ готує політичне рішення про ставлення України до ЄвразЕС. Про це вони заявили у Харкові після закінчення засідання 7-ї україно-російської змішаної міждержавної комісії із співробітництва, де було розглянуто більш як десять питань. Зокрема, про співробітництво у військово-технічній, торгово-економічній, транспортній, паливно-енергетичній сферах, літакобудуванні та космічній промисловості. Окремо було розглянуто хід реалізації Програми економічного співробітництва між Україною та Росією на 1998—2007 роки, питання функціонування Чорноморського флоту Росії та його перебування на території України, хід переговорів з прикордонних питань.

(Закінчення на 5-й стор.).

Ошуканих знову запрошують відділення

На цьому тижні на рахунок Ощадбанку України Державне казначейство перерахувало черговий транш у розмірі 16 млн. 990 тисяч гривень для компенсацій громадянам грошових заощаджень, вкладених в установи колишнього Ощадного банку СРСР. З кореспондентського рахунку кошти пішли до регіональних управлінь Ощадбанку України.

Із перерахованої суми 14 мільйонів і майже 800 тисяч спрямовано для виплат вкладникам, по 50 гривень кожному, якщо зазначена сума не перевищує залишку проіндексованого вкладу. А 2 мільйони 208 тисяч гривень буде виплачено спадкоємцям вкладників, які померли у 1997—2002 роках і не отримували компенсацію грошових заощаджень.

Як повідомив голова правління Ощадбанку Віктор Грибков, із 500 млн. гривень, передбачених Дербюджетом України на 2002 рік, вже одержано майже 196 млн. гривень для компенсаційних виплат.

ОФІЦІЙНО

Свобода слова — декларована і реальна,

Ранкове і денне засідання 21 червня

На розгляд сесії було винесено одне питання: звіт Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення за 2001 рік. Доповідав голова Нацради Борис Холод. Співдоповідачем був голова Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко.

(Закінчення на 2-й стор.).

Шлях порозуміння

Міжпарламентські стосунки — це найкоротший шлях до порозуміння між народами. Таку думку висловив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час учорашньої зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Карлосом Паскуалем. «Цьому напряму роботи український парламент приділятиме першочергову увагу, — зазначив він. — А відтак, і стосункам із законодавцями вашої держави, які нині вже позначені плідними контактами».

Розповідаючи про поточну роботу і завдання Верховної Ради, Володимир Литвин торкнувся питання ухвалення бюджету на наступний рік. «Це буде важкодебатований процес, і не тому, що депутати сповнені ідей патронізму, — переконаний він. — Справа у високій кваліфікації нинішнього депутатського корпусу, який виступає за професійний підхід до розв'язання економічних і соціальних проблем у державі. Отож кроки уряду повинні бути аргументованими, вивіреними й ураховувати всі процеси, що відбуваються сьогодні в суспільстві».

Треба переконувати

Президенти України та Польщі Леонід Кучма та Александр Квасневський на спільній прес-конференції вчора в Жешуві висловили сподівання, що «Кладовище Орлят» у Львові все-таки буде відкрито. Президент України сказав, що не можна у цьому питанні не зважати на думку львів'ян. Водночас Президент послався на результати соціологічного опитування, згідно з якими дві третини мешканців Львова виступають за відкриття «Кладовища Орлят». «Хартія про місцеве самоуправління не дозволяє втручатися, тож ми намагаємося не втручатися, а переконувати, — сказав Президент. — Отож нікого тут звинувачувати не треба».

В свою чергу президент Польщі А. Квасневський висловив сподівання, що справа примирення ввійде у свідомість людей.

ДУХ СВЯТИЙ ЗІЙШОВ

Фото Укрінформу.

У неділю — празник Святої Трійці. Зелені свята по-народному, день П'ятдесятниці за релігійним каноном (п'ятдесятий день по воскресінню Ісуса Христа).

Завтра свіжий, аж п'янкий аромат зілля переб'є чад загазованих вулиць міст і гіркуватий запах сільської куряви. Ми понесемо його за собою до храмів: хто зі щирою вірою і смиренністю, хто віддаючи данину моді на показну побожність. Вона, наче коштовний хрестик для прикраси, а не символу віри.

Прикрашені молодим клечанням хати і квартири перетворяться з усім своїм євроремонтом і нужденною скромністю на патріархальні світлиці: до зворушення чисті й зелені. Ми святкуємо. «Благословенням» держави Свята Трійця продовжила перелік законно вихідних днів.

(Закінчення на 12-й стор.).

У НОМЕР

* * *

Спецпідрозділ СБУ затримав у Сумській області, на кордоні України з Росією, партію «живого товару» — 14 дітей віком від 8 до 15 років. Маленьких українців із багатьох областей країни злочинці планували переправити до Москви, а потім — літаком до США, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Наразі залишається неясно, з якою метою вивозили дітей. Спецслужби, зокрема, перевіряють версії про торгівлю «живим товаром» для подальшої сексуальної експлуатації та вилучення внутрішніх органів.

Зазначимо, що зловмисникам допомагав один з вінницьких священиків, який, підписавши та видавши недостовірні документи, засвідчив, що діти перетинають кордон як учасники церковного хору.

* * *

У Сімферополі одна людина загинула, одну тяжко травмовано внаслідок вибуху бензовозу на виробничій території спецавтобази № 1203. Трагедія сталася під час проведення робіт з очищення цистерни через замикання в освітлювальному приладі, **повідомили в МінНС.**

* * *

Міжнародна конференція «Мова і культура» імені Сергія Бураго відкриється у Києві 25 червня за участю майже 850 науковців з України і з-за кордону.

За словами заступника голови оргкомітету Дмитра Бураго, назва конференції передбачає розгляд мови на стику різноманітних наук. Буде представлено оригінальні доповіді, приміром, на теми: мова дельфінів, мова танцю, мова музики. Широко обговорюватимуть проблеми, пов'язані з майбутнім українського слова, **повідомляє наш кореспондент Людмила ОПАНАСЕНКО.**

Двох шахтарів, що голодували на столичному майдані Незалежності, госпіталізовано у критичному стані

Список кандидатів в народні депутати України друкується з комп'ютерного набору ЦВК

ПОЛІТИКА

Благословили на захист правопорядку

Учора в Харкові Голова Верховної Ради України Володимир Литвин вручив офіцерські погони випускникам Національного університету внутрішніх справ. У привітальному слові він висловив упевненість у тому, що випускники університету гідно захищатимуть правопорядок, права і свободи українських громадян. Глава парламенту відзначив велику роль професорсько-викладацького складу університету в підготовці висококваліфікованих працівників правоохоронних органів. Випускники НУВС, виконуючи службовий обов'язок, не один раз демонстрували високий професіоналізм, вірність присязі, мужність і гідність.

Міністр внутрішніх справ України Юрій Смирнов вручив почесні знаки великій групі народних депутатів України, керівників промислових підприємств, підприємців.

Ректор Національного університету внутрішніх справ народний депутат України Олександр Бандурка висловив подяку Голові ВР Володимирові Литвину та Міністрові внутрішніх справ Юрію Смирнову за великий особистий внесок у становлення та розвиток університету.

Розв'язати проблеми шахтарів

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив на адресу Прем'єр-міністра України Анатолія Кінаха листа з проханням розглянути в уряді ситуацію, що склалася у вугільній галузі, і вжити термінових заходів для розв'язання наболілих проблем.

«Жодна галузь народного господарства не має такої кількості нерозв'язаних проблем, як вугільна. Постійне її недофінансування поставило більшість вуглевидобувних підприємств на межу банкрутства», — зазначається в листі.

Не забезпечено 100% розрахунків споживачів за відвантажену продукцію; в червні поточного року Укрзалізниця повністю паралізувала відвантаження вугілля на електростанції, — констатується в листі. Більшість шахт, навіть з урахуванням державної підтримки, не мають фінансової можливості сплачувати свої видатки.

Народні депутати України, зазначив Голова Верховної Ради Володимир Литвин, особливо стурбовані зростанням заборгованості в заробітній платі шахтарям, що призводить до різкого загострення соціально-економічної ситуації у вугільних регіонах держави, акцій протесту з боку шахтарів.

Освіта — запорука професійності

«Ми розуміємо, наскільки важливо якісно налагодити роботу нового парламенту, тому відкриваємо окрему площину для розвитку парламентаризму в Україні», — заявив заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко під час зустрічі з доповідачами семінару «Професіоналізм у парламенті», зокрема з директором програми сприяння парламентові України Чарльзом Вайзом. Цей семінар було влаштовано передусім для того, щоб ознайомити нових народних обранців із парламентським досвідом їх зарубіжних колег. Олександр Зінченко наголосив, що зустрічаючись з впливовими парламентаріями з Канади, США, ми робимо ще один крок до євроінтеграції. «Наша програма існує уже сім років, але сучасний етап є поворотним, оскільки він стає професійним», — підкреслив Чарльз Вайз.

Свобода слова — декларована і реальна,

або В чиїх руках інформаційний простір України?

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 21 червня

(Початок на 1-й стор.).

Як видно з доповіді, за звітний період більшість із нині діючих телерадіокомпаній не виконувала покладених на них функцій. Що означає — для 700—800 компаній ефірного мовлення склалася кризова ситуація на межі виживання. Зате 6—7 компаній («Інтер» «1+1» та деякі інші) дедалі більше стають монополістами ефірного простору та основними «поглиначами» рекламного «пирога».

На порядку денному, зазначив доповідач, технічне переоснащення телерадіокомпаній. Застаріла техніка призводить до зниження можливостей ЗМІ доносити до українських глядачів та слухачів необхідну інформацію. Водночас це створює сприятливі умови для вторгнення в наш ефірний простір сусідів з півночі та заходу.

Це треба сказати і про очищення ефіру від агресивних чинників: «імпортної» реклами, реклами спиртних напоїв, тютюнових виробів, сексу та насильства, а також фільмів жахів та передач, спрямованих проти національних інтересів України. Доповідач вказав на потребу врегулювати ці питання у законодавчому порядку. Національна рада, зауважив Б. Холод, прийняла низку нормативно-правових актів. А також розробила і подала на розгляд парламенту конкретні пропозиції.

Співдоповідач Микола Томенко зазначив, що нинішні негаразди у нашому інформаційному просторі значною мірою пояснюються тим, що хтось не хоче їх бачити і чути. Звідси, принаймні дивні, різночитання чинного законодавства. В такій ситуації Нацрада, м'яко кажучи, діє не завжди адекватно.

Характерно, вказав далі М. Томенко, що практично кожне її рішення про надання ліцензій телерадіокомпаніям супроводжується оскарженнями в судовому порядку. Така практика свідчить про наявність проявів подвійних стандартів у підходах до надання ліцензій. Вочевидь закономірним у даній ситуації є те, що в результаті перевірок, здійснених Нацрадою, не було зроблено аргументованих висновків і конкретних заходів. На порушення положення про Нацраду вона привласнила собі право аудиту. Тож, за словами М. Томенка, напрошується логічний висновок: нинішній склад Національної ради не може впоратися з покладеними на неї обов'язками, відтак необхідне радикальне оновлення її особового складу.

На запитання, які зміни потрібні для поліпшення стану справ у нашому інформаційному просторі, його оновлення та оздоровлення, М. Томенко вказав: треба змінити не лише склад Нацради, а й політичний режим, за існування якого названі негаразди стали повсякденною практикою.

У виступі народний депутат Євген Жовтяк зазначив, що Нацрада у нинішньому складі набула характеру і змісту такого собі кланового угруповання. Вона зробила на шкоду інтересам вітчизняного інформаційного простору більше, ніж на його користь. Тож висновок може бути однозначний: висловлення недовіри Нацраді і, можливо, порушення кримінальних справ стосовно окремих її членів за незаконні дії.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

В обговоренні доповіді та співдоповіді взяли участь народні депутати Михайло Папієв, Іван Бокий, Сергій Правденко, Юрій Кармазін, Борис Беспалий, Юрій Оробець, Павло Мовчан, Сергій Головатий. Вони наголошували: практично всі негаразди і порушення у вітчизняному радіотелевізійному просторі залежать насамперед від того, кому належать телерадіокомпанії і кому вони слугують. І вочевидь не в інтересах народу і демократії. Депутати вказували, що телерадіокомпанії повинні складати свого роду іспити на соціальну придатність. А маємо нині зовсім іншу ситуацію. Відтак і Нацрада перетворилася на кишеньковий орган, який діяв не за Конституцією, як належить, а за вказівками можновладців.

Профільний комітет вніс проект постанови, яким запропоновано виявити недовіру нинішньому складові Нацради та обрати новий її склад. Голосування має відбутися наступного четверга.

Сесія обговорила також «різне».

Іван ДМИТРЕНКО.

АКТУАЛЬНО

Депутатська прем'єра

У кінозалі Верховної Ради відбулася чи не перша в його історії кінопрем'єра. Художній фільм «Загублений рай» представляв новообраний народний депутат, відомий письменник Віктор Веретенников. Він є також автором сценарію і продюсером кінострічки.

«Загублений рай» розповідає про життєву трагедію шукача правди — партійного функціонера за часів тоталітарної радянської системи. Стрічку творці вже обкатали на міжнародних Ялтинському і Московському кінофестивалях, де вона здобула призи, а Віктор Веретенников, як автор сценарію, нагороджений золотою медаллю Олександра Довженка. Картина йшла у Київському кінопалаці та кількох кінотеатрах Луганщини.

Після прем'єри народний депутат сказав, що фільм створювався на кошти торгової марки «Злагода», керівником якої він є. Затрачене вже повернуто.

Право телепрокату та тиражування на відеокасетах на три роки придбала московська кінокорпорація «Арена». На виручені кошти творча група майже у тому самому складі на чолі з кінорежисером Валерієм Рожком приступає до роботи над «Загубленим раєм-2», що продовжуватиме тему.

Влас. інф.

Як звільнили, так і поновили

Голова Коростишівської райдержадміністрації Микола Чиколай поновив на посаді заступника голови райдержадміністрації Василя Конончука — лідера об'єднаних есдеків району. За час вимушеного прогулу йому виплатять середньомісячну заробітну плату. Поновлення мотивується тим, що попереднє розпорядження було прийняте з порушенням трудового законодавства.

Василь Конончук був кандидатом у народні депутати України за списком СДПУ(о). На час передвиборної кампанії він узяв відпустку, деякий час перебував на лікарняному. А потім його чекало розпорядження про звільнення «за неналежне виконання службових обов'язків». Назвавши це «політичною розправою», Василь Конончук подав до суду. Спершу суд у сусідньому районі зволікав з призначенням дати розгляду, потім не з'явилися відповідачі, тож засідання перенесли. І раптом — несподіване поновлення на роботі.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Мегафракція розділилася

Вечірнє засідання 20 червня

Після погоджувальної ради Голова ВР Володимир Литвин повідомив, що постанова про порядок денний першої сесії четвертого скликання на вечірньому засіданні не розглядатиметься, оскільки обговорення цього питання «переведено у політичну площину». Профільним комітетам доручено ще раз розглянути законопроекти і пропозиції від фракцій та народних депутатів до порядку денного, щоб наступного пленарного тижня повернутися до цього питання.

Парламент ухвалив постанову про проведення дня уряду 9 липня. Кабінет Міністрів доповість про заходи стосовно оздоровлення дітей влітку та про стан підготовки до збирання врожаю. Депутати не підтримали постанову про проведення дня уряду з питання інформації Кабінету Міністрів про економічну доцільність створення консорціуму з управління газотранспортною системою України.

Народні обранці затвердили постанову про звільнення і відставку восьми суддів апеляційних та місцевих судів, а також задовольнили заяву судді Конституційного Суду України Миколи Корнієнка про звільнення його з посади у зв'язку з досягненням 65 років.

Комітет з питань європейської інтеграції запропонував на розгляд сесії постанову (за неї проголосувало 257 народних обранців) про Звернення ВР України до парламентів, урядів та громадськості держав — членів Європейського союзу із закликом підтримати курс України на європейську інтеграцію. Доповідач із цього питання голова профільного комітету Борис Тарасюк підкреслив, що в суспільстві зростає підтримка європейського вибору і в нинішньому складі Верховної Ради немає політичних сил, які б виступали проти курсу на інтеграцію до Європейського союзу. Натомість лідер комуністів Петро Симоненко вдався до різкої критики звернення, в якому, на його думку, криється програма підтримки парламентом приєднання України до НАТО і відсутня об'єктивна оцінка процесів, що відбуваються в країні. Представники «Нашої України», навпаки, запевняли, що професійно підготовлений документ — це крок на користь національних інтересів України.

Верховна Рада достроково припинила повноваження народного депутата Віктора Медведчука, обраного до парламенту за списками Соціал-демократичної партії України (об'єднаної), у зв'язку з особистою заявою і призначенням його на посаду глави адміністрації Президента. Після цього народні депутати ратифікували угоду (у формі обміну нотами) між Кабінетом Міністрів України та урядом Японії про надання японського культурного гранта на постачання аудіообладнання та музичних інструментів Національному академічному театру опери та балету ім. Т. Шевченка. Згідно з підписаною у січні цього року угодою, Японія надасть нашій країні грант у розмірі, що не перевищує 48,6 млн. єн.

Щодо постанови про визнання незадовільною роботи Кабінету Міністрів з виконання державного бюджету за 2001 рік сесія так і не визначилася. Перед цим народні депутати ухвалили за основу проект, запропонований Комітетом ВР з питань бюджету, але після його обговорення прийняти постанову в цілому так і не змогли. Володимир Литвин запропонував розглянути це питання наступного пленарного четверга (4 липня), після того як Комітет з питань бюджету повернеться до цієї постанови.

Наприкінці вечірнього засідання головуючий поінформував про створення на базі «Єдиної України» та депутатів-мажоритарників семи фракцій і груп: Партії промисловців і підприємців та «Трудової України» — 38 депутатів, «Регіони України» — 35, Народно-демократичної партії — 18, «Народовладдя» — 17, «Демократичні ініціативи» — 16, «Аграрії України» — 16, «Європейський вибір» — 15.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

В областях терміново шукають комбайни. До того ж у багатьох

ВРОЖАЙ-2002

Хлібна нива Полтавщини, як ніколи, навантажить підготовлену до жнив техніку. Та може просто не витримати і масово виходити з ладу задовго до завершення збирання врожаю. Це непосильне навантаження фахівці пояснюють двома причинами — істотним розширенням самого лану, з одного боку, і значним фізичним зносом комбайнового парку — з другого. Згідно з оприлюдненими даними, у господарствах області зосереджено 2588 комбайнів — вочевидь недостатньо для того, щоб своєчасно і без втрат зібрати врожай ранніх зернових та зернобобових на 717 тисячах гектарів. Тому Полтавщина активно веде переговори з південними регіонами України, де масову косовицю колосових закінчать раніше за всіх, про широке залучення додаткової техніки на період жнив. Істотну допомогу господарствам, як очікують, нададуть МТСи.

Сподіваються на «технічний десант» у складі 450 комбайнів з інших регіонів і в Запорізькій області. За останньою інформацією, там до збирання врожаю готові 73 відсотки зернових агрегатів. 478 кораблів ланів усе ще перебувають у ремонті. Жнивною перешкодою може стати пально-мастильна проблема. За підрахунками, для своєчасного проведення комплексу збиральних робіт необхідно на місяць 19,2 тисячі тонн дизельного палива, 6 тисяч тонн бензину. За оперативними даними, господарства області мають 8,4 тисячі тонн дизельного та 2,3 тисячі тонн бензину.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Жнива в СВК «Владичень» Болградського району Одеської області за традицією починають... з короваю, який вручають керівникові господарства Миколі Карапетрову. В СВК непогано підготувалися до збирання врожаю — придбали нову техніку і забезпечили себе пально-мастильними матеріалами.

Хлібною перспективою живуть тепер і в Київраді. На сесії вирішили, що міськрада столиці виступить засновником агрофірми «Єдність», до складу якої також увійдуть 11 сільгосппідприємств із Донецької та Запорізької областей, котра забезпечить постачання до столиці 50 тисяч тонн зерна. Київрада володітиме контрольним пакетом (51 відсоток) акцій цього підприємства. При цьому пайова участь міста — це лише гарантування реалізації продукції цих господарств.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Відпочинок у Криму — подарунок депутатів

СТОЛИЧНЕ ЖИТТЯ

Понад 300 тисяч юних киян (кожен другий школяр міста) відпочинуть і оздоровляться нинішнього року за рахунок коштів столичного бюджету.

Це традиційно: до вирішення проблеми оздоровлення дітей підключаються й депутати Київради. Днями 78 дітей із малозабезпечених сімей, родин чорнобильців, а також обдарованих дітей, переможців міських та республіканських олімпіад вирушили на відпочинок до лікувально-оздоровчого санаторію «Ударник» в Євпаторії. Спільний подарунок зробили дітям троє депутатів Київради — Ігор Лисов, Олександр Прогнімак та Віктор Толстоног, взявши на себе фінансові витрати вартості санаторних путівок (кожна коштує 900 гривень).

За словами Ігоря Лисова, голови постійної комісії з питань власності, це — лише початок депутатської роботи з оздоровлення столичних школярів. А в Криму на дітей чекає чудовий відпочинок — проживання в одно-двомісних кімнатах, п'ятиразове харчування й насичена дозвільна програма. Батьки юних курортників оплатили лише вартість проїзду до Євпаторії й назад та планові екскурсії.

— Мій син Сашко в цьому році закінчив ліцей при Київському національному університеті ім. Т. Г. Шевченка, — каже Валентина Цвігун, вчителька 227-ї середньої школи. — Щойно закінчилися випускні іспити. Попереду — вступні (мріє навчатися на мехматі згаданого вузу), і я дуже рада, що в нього буде чудова можливість відпочити й оздоровитись.

Дякували депутатам й інші батьки та рідні школярів, котрих багато зібралося того дня на пероні столичного вокзалу. Щасливої дороги й послушання побажав юним киянам і отець Мирослав, настоятель Троїцького храму Київської пустині, котрий освятив дітей і цю добру справу.

Федір ІЛЛЮК.

На знімках: до моря.

Кабмін стежить за цінами. Чекаємо подешевшання?

НАМІРИ

України відстежуватимуть рівень цін на деякі види соціально значущих товарів та послуг. Уряд уже затвердив їх перелік, а також порядок проведення такого моніторингу.

Згідно з постановою Кабміну до списку ввійшли пшеничне борошно вищого сорту і хліб із нього, макаронні вироби, яшна, гречана і манна крупи, пшоно й рис. Туди ж увійшли яловичина, свинина, сало, птиця, окремі види вареної ковбаси, молока, сметани, а також сир, масло, курячі яйця, цукор-пісок, олія, картопля, капуста, морква, буряки, цибуля, яблука й сіль.

Уряд доручив відстежувати ціни на дизпаливо й бензин марок А-76 й А-95, а також тарифи на електроенергію, скраплений газ, тверде паливо, послуги міського пасажирського транспорту й житлово-комунальні послуги. Моніторинг здійснюватиме Держцінінспекція. При цьому центральні та місцеві органи виконавчої влади, які мають повноваження з регулювання цін і тарифів, повинні подавати до цієї інстанції матеріали з економічного обгрунтування встановлених ними цін і тарифів.

Окрім цього, Кабмін доручив Мінекономіці й Мін'юсту у двомісячний термін розглянути питання відповідальності суб'єктів господарювання за невиконання вимог законодавства з проведення органами держконтролю моніторингу цін і тарифів.

Хочеться вірити, що слідом за моніторингом піде не менш важливий крок — регулювання з допомогою ринкових механізмів попиту й пропозиції хоча б на зернові й пальне, щоб не допустити цінових «вибухів».

Іван ЛАЗНЮК.

Голова Верховної Ради України В. Литвин, Перший заступник Голови Верховної Ради України Г. Васильєв, заступник Голови Верховної Ради України О. Зінченко та керівник апарату Верховної Ради України В. Зайчук висловлюють співчуття народному депутатові України, першому заступникові голови Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерію Борисовичу Альошину у зв'язку з тяжкою втратою — смертю його матері
Віри Власівни.

Члени Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів і працівники його секретаріату висловлюють глибоке співчуття першому заступникові голови комітету Альошину Валерію Борисовичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері
Віри Власівни.

Народні депутати України та працівники секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності висловлюють глибоке співчуття першому заступникові голови Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Альошину Валерію Борисовичу у зв'язку з передчасною смертю його матері —
Віри Власівни.

У НОМЕР

■ *Черкаси*

«Кобзар» у кожну родину

Акцію під цим промовистим гаслом розпочали черкаський обласний Шевченківський комітет спільно з обласним осередком Товариства охорони пам`яток історії та культури.

Завдання ініціаторів акції — зібрати кошти добродійників і нарукувати «Кобзар» Тараса Шевченка за доступною кожній родині ціною.

Нині «українське поетичне євангеліє» зі знаменитим «Заповітом» продається лиш як сувенірне видання і коштує кілька десятків гривень.

У Черкасах вже створено «Фонд Тараса Шевченка». Всі, хто бажає прилучитися до благородної справи популяризації спадщини духовного батька нації, свої внески може переказати на рахунок доброчинного фонду: код 03922303, обласна філія АКБ УСБ, м. Черкаси, 354013, розрахунковий рахунок 26007895015620.

Прізвища добродійників буде занесено до Книги подяки «Фонду Тараса Шевченка», **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ *Миколаїв*

У порту — новий старий керівник

Відновлено на посаді начальника Миколаївського морського торгового порту Валерія Хабарова. Історія зі звільненням його від обов'язків керівника підприємства у листопаді минулого року вилилася в цілу юридично-адміністративну «поему». Тодішній міністр транспорту Валерій Пустовойтенко відсторонив Хабарова, посилаючись на матеріали перевірки контрольно-ревізійного управління, під час якої буцімто виявлено цілу низку фінансово-господарських порушень. Зокрема, йому інкримінували невраховані амортизаційні відрахування, передачу суден в оренду за безцінь, затримку з будівництвом об'єктів...

На боці В. Хабарова виявилися аргументи юридичного характеру. Сесія Миколаївської міськради, депутатом якої він був, не дала згоди на звільнення начальника порту. Судові інстанції не раз виносили вердикти на користь Валерія Оскаровича. До того ж він у той час балотувався до Верховної Ради. І все-таки міністерство уклало п'ятирічний контракт з керівником обласної організації НДП Володимиром Ємельяновим. Хабаров пояснював це відвертою вимогою «давати гроші на вибори».

Нарешті, через суд, В. Хабаров добився повернення на посаду. Ключову роль тут зіграла зміна керівництва міністерства — міністр Георгій Кірпа, виконуючи рішення Печерського районного суду Києва, розірвав контракт з В. Ємельяновим і відновив на посаді колишнього начальника порту.

Першим кроком «нового старого» керівництва, заявив Валерій Хабаров, стане перегляд номенклатури вантажів, розробленої командою Ємельянова, оскільки вона економічно, м'яко кажучи, неефективна, **повідомляє наш власний кореспондент Анатолій РОМАНЮК.**

■ *Житомир*

Їй було тільки шість років...

Два дні тривали пошуки шестирічної дівчинки, яка пропала в одному з сіл Олевського району, що на Житомирщині. Результат приголомшив усіх: у лісі, недалеко від рідного села знайшли її труп з ознаками насильницької смерті. А через деякий час правоохоронці затримали місцевого 60-річного жителя, якого підозрюють у скоєнні цього злочину. Від будь-яких коментарів про мотиви та обставини злочину працівники міліції утримуються, посилаючись на те, що крапки над «і» в цій жахливій справі розставлять слідство і суд, **повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

ФОТОФАКТ

Презентація нового перекладу сучасною українською мовою видатної пам'ятки слов'янської писемності дохристиянської епохи — «Велесової книги» — відбулася в Національній спілці письменників України. Перекладач книги Галина Лозко врахувала всі досягнення своїх попередників, однак за основу роботи взяла українські переклади Володимира Шаяна та Бориса Яценка.

На знімку: Галина Лозко під час презентації книжки.

Фото Юрія ІЛЛЄНКА (Укрінформ).

Повторні вибори народних депутатів України 14.07.2002 року

Список кандидатів у народні депутати України, зареєстрованих окружними виборчими комісіями

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Одномандатний виборчий округ № 18

Антонець Тетяна Іванівна, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, головний лікар Вінницької обласної дитячої клінічної лікарні, безпартійна. Самовисування.

Бабій Сергій Іванович, 1961 року народження, освіта вища, проживає в смт Томашпіль Вінницької області, викладач Подільського відділення Міжрегіональної академії управління персоналом, безпартійний. Самовисування.

Вірьовкін Олександр Ігорович, 1981 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Житомирі, студент Житомирської філії Міжрегіональної академії управління персоналом, безпартійний. Самовисування.

Горбатюк Володимир Васильович, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Могилів-Подільський Вінницької області, начальник відділення виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійного захворювання в Могилів-Подільському районі, безпартійний. Самовисування.

Гуцол Михайло Васильович, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, член Екологічної партії України «Захист». Самовисування.

Дворкіс Дмитро Володимирович, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, тимчасово не працює, безпартійний. Самовисування.

Касперський Олег Євгенович, 1960 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Бердичів Житомирської області, пенсіонер, безпартійний. Самовисування.

Коваленко Едуард Володимирович, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, помічник-консультант народного депутата України, член Української Національної Асамблеї. Самовисування.

Коваль Вадим Олександрович, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, тимчасово не працює, безпартійний. Самовисування.

Ковальчук Віталій Семенович, 1955 року народження, освіта вища, проживає в смт Томашпіль Вінницької області, тимчасово не працює, член Української народної партії «Собор». Самовисування.

Коломойцев-Рибалка Валерій Едуардович, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, провідний науковий співробітник Інституту економіки НАНУ, безпартійний. Самовисування.

Лантух Олег Петрович, 1964 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, голова спостережної ради ВАТ «Могилів-Подільський консервний завод», генеральний директор товариства з обмеженою відповідальністю «Лан», заступник директора Інституту кон'юнктури фондового ринку м. Києва, безпартійний. Самовисування.

Мельник Петро Володимирович, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, ректор Академії Державної податкової служби України, безпартійний. Самовисування.

Мельник Світлана Миколаївна, 1956 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в с. Серебрія Могилів-Подільського району Вінницької області, тимчасово не працює, безпартійна. Самовисування.

Мельник Світлана Миколаївна, 1969 року народження, освіта вища, проживає в с. Липівка Томашпільського району Вінницької області, виконавчий директор сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Липівка», голова СПП «Жолоби», голова СПП «Олександрівка», член Соціалістичної партії України. Самовисування.

Мусій Мирослав Ярославович, 1956 року народження, освіта вища, проживає в смт Дунаївці Хмельницької області, голова правління підприємства «Інтерполіс», безпартійний. Самовисування.

Одайник Микола Миколайович, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голова товариства з обмеженою відповідальністю «Яланецьке», с. Яланець Томашпільського району Вінницької області, безпартійний. Самовисування.

Пресний Олександр Федорович, 1959 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Києві, директор Ужгородського приватного підприємства «Незалежний центр іноземних мов», безпартійний. Самовисування.

Ржавський Олександр Миколайович, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, член Всеукраїнського політичного об'єднання «Єдина Родина». Самовисування.

Савков Анатолій Петрович, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Могилів-Подільський Вінницької області, тимчасово не працює, член Соціал-демократичної партії України (об'єднаної). Самовисування.

Сталін Микола Пилипович, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, віце-президент народного телебачення України, помічник-консультант Апарату Верховної Ради України, безпартійний. Самовисування.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Одномандатний виборчий округ № 35

Аббасов Заур Дживаншир огли, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, тимчасово не працює, безпартійний. Самовисування.

Ажмяков Віктор Миколайович, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Нікополь Дніпропетровської області, приватний адвокат, член Партії Зелених України. Самовисування.

Березовський Віктор Іванович, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Марганець Дніпропетровської області, приватний підприємець, член Комуністичної партії України. Самовисування.

Бідняк Олег Григорович, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, голова правління закритого акціонерного товариства «Видавництво «Поліграфіст», безпартійний. Самовисування.

Драчевський Віктор Васильович, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, перший заступник начальника Дніпропетровського міського УВС України в Дніпропетровській області, безпартійний. Самовисування.

Жир Анатолій Олександрович, 1953 року народження, освіта технічна з середньою загальною, проживає в м. Верхньодніпровськ Дніпропетровської області, тимчасово не працює, безпартійний. Самовисування.

Жир Олександр Олександрович, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, член Партії «Реформи і порядок». Самовисування.

Лященко Костянтин Дмитрович, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Нікополь Дніпропетровської області, тимчасово не працює, безпартійний. Самовисування.

Малая Алла Миколаївна, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, заступник голови Дніпропетровської обласної ради, член Народно-демократичної партії. Самовисування.

Надточенко Микола Михайлович, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальник управління гірничо-рудної промисловості Міністерства промислової політики України, безпартійний. Самовисування.

Петряєв Юрій Федорович, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, головний лікар 4-го клінічного пологового будинку м. Запоріжжя, безпартійний. Самовисування.

Пустовойтов Володимир Сергійович, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, член Комуністичної партії України. Висунутий Комуністичною партією України.

Савенко Михайло Михайлович, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, член Комуністичної партії України (оновленої). Самовисування.

Фісак Андрій Петрович, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голова спостережної ради відкритого акціонерного товариства «Київводбуд», безпартійний. Самовисування.

Янковська Людмила Олександрівна, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голова Всеукраїнської партії Миру і Єдності. Висунута Всеукраїнською партією Миру і Єдності.

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

Одномандатний виборчий округ № 201

Білас Іван Григорович, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голова Координаційної ради з питань розвитку Українського козацтва при Президентові України, безпартійний. Самовисування.

Булатецький Максим Миколайович, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, приватний підприємець, член політичної партії «Молода Україна». Самовисування.

Булатецький Микола Іванович, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, президент продюсерського центру сприяння творчому розвитку молоді «Крізь терни до зірок», член партії «Реформи і порядок». Самовисування.

Вітренко Наталія Михайлівна, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, член Прогресивної соціалістичної партії України. Самовисування.

Габер Микола Олександрович, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, член Патріотичної партії України. Самовисування.

Грабовий Петро Степанович, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, суддя Соснівського районного суду м. Черкаси, безпартійний. Самовисування.

Захарчишин Тарас Іванович, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, пенсіонер, член Партії реабілітації тяжкохворих України. Самовисування.

Космина Володимир Михайлович, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, перший заступник Черкаського міського голови з виконавчої роботи, безпартійний. Самовисування.

Кувіта Юрій Васильович, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, головний лікар пологового будинку № 2 м. Черкаси, безпартійний. Самовисування.

Лазоренко Майя Володимирівна, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Бровари Київської області, директор аудиторської фірми «Аудит-облік», безпартійна. Самовисування.

Лебідь Віталій Миколайович, 1970 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступник начальника відділу приватизації трудового колективу заводу «Більшовик», безпартійний. Самовисування.

Лещенко Раїса Дмитрівна, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальник оперативно-інформаційного управління Незалежної профспілки військовослужбовців України, безпартійна. Самовисування.

Логвиненко Анатолій Андрійович, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонер, безпартійний. Самовисування.

Лук'янчиков Дмитро Артемович, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступник директора Державного департаменту автомобільного транспорту, член Народно-демократичної партії. Самовисування.

Марченко Олексій Андрійович, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, безпартійний. Самовисування.

Мироненко Сергій Миколайович, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, президент торговельно-промислового концерну «Анталія», голова наглядової ради благодійного фонду «Благовіст», безпартійний. Самовисування.

Олійник Володимир Миколайович, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, тимчасово не працює, член Української народної партії «Собор». Висунутий виборчим блоком політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко».

Пересунько Сергій Іванович, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голова законотворчого центру «Європейський вибір», член партії «Соціал-Демократичний Союз» (СДС). Самовисування.

Півторак Володимир Вікторович, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, головний консультант Головного державно-правового управління Адміністрації Президента України, безпартійний. Самовисування.

Роєнко Віктор Григорович, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, член Комуністичної партії України. Висунутий Комуністичною партією України.

Сухобрус Ігор Володимирович, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Канів Черкаської області, директор товариства з обмеженою відповідальністю «Канів-Нафта», безпартійний. Самовисування.

Тертичний Олександр В'ячеславович, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, журналіст телекомпанії «ВІККА», безпартійний. Самовисування.

Чорновіл Антон Тимофійович, 1953 року народження, освіта вища, проживає в с. Мошни Черкаського району Черкаської області, сільський голова с. Мошни Черкаського району Черкаської області, безпартійний. Самовисування.

Шуфрич Нестор Іванович, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Ужгороді, президент Черкаської м'ясної компанії, член Соціал-демократичної партії України (об'єднаної). Самовисування.

Щербатий Олександр Анатолійович, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, психолог Черкаського військового комісаріату, отаман Українського вільного козацтва Черкащини, безпартійний. Самовисування.

У НОМЕР

Заява фракції Соціалістичної партії України у Верховній Раді України

«Про заяву Л. Кучми про створення консорціуму з управління та розвитку газотранспортної системи України»

9 червня цього року засоби масової інформації України повідомили про наміри створити консорціум (спільне підприємство) з управління та розвитку газотранспортної системи України із залученням до спільної діяльності європейських газових компаній.

Нечіткість у коментарях Президента Л. Кучми, які він зробив у Санкт-Петербурзі після зустрічей з Президентом Росії В. Путіним та канцлером ФРН Г. Шрьодером, де обговорювались питання про створення консорціуму та унікальність газотранспортної системи України, що є її стратегічним майновим комплексом, вимагають від фракції звернути увагу на таке:

1. Газотранспортна система України належить до переліку об'єктів, які відповідно до законодавства не можуть бути приватизовані або передані в управління.

2. Створення будь-якого консорціуму в Україні можливе лише за наявності відповідної законодавчої бази, якої в Україні поки що немає. Ідеться про закони про Кабінет Міністрів України, про казенне майно, про управління державним майном, про банк реконструкції і розвитку тощо. Лише на їх базі визначаться функції уряду, що є головним органом у виконанні договірних умов із зарубіжними партнерами.

Фракція Соціалістичної партії України відповідно до програмних принципів СПУ виступала і надалі виступатиме за розвиток взаємовигідного великомасштабного співробітництва України з усіма країнами, насамперед своїми сусідами, і вважає за необхідне будувати зовнішньоекономічні відносини на принципах взаємовигідності, із залученням зовнішніх інвестицій на потреби держави. Водночас ми вважаємо, що такі відносини не повинні залежати від суб'єктивних міркувань будь-кого з представників держави. Розвиток таких стосунків має бути гласним, прозорим, зрозумілим для суспільства.

Фракція наполягає на проведенні спеціального засідання у Верховній Раді, на якому заслухати уряд про його зовнішньоекономічну діяльність, залучення інвестицій, співпрацю з представниками бізнесових структур за кордоном.

Олександр МОРОЗ, голова фракції.

Список в народні депутати України друкується з комп'ютерного набору ЦВК

Милі сваряться...

Виступаючи в Могильові, Олександр Лукашенко заявив: «Зіпсувати відносини двох президентів, побудувати бар'єр на шляху зближення двох народів сьогодні вже не вдасться нікому». Ця заява про білорусько-російські відносини була прямо протилежна сказаному президентом Білорусі на день раніше.

У вівторок Лукашенко скликав екстрену нараду, на якій пообіцяв, що Білорусь залишиться суверенною державою. Він підкреслив, що країна не стане ані 90-м суб'єктом Російської Федерації, ані «північно-західним чи північно-східним краєм будь-якої держави». Водночас білоруський президент звинуватив російську сторону в тому, що у неї «немає бажання рухатися у напрямі єднання двох слов'янських народів». Увечері того ж дня, згідно з повідомленням пресслужби президента, Олександру Лукашенку зателефонував Володимир Путін, і вони домовилися зустрітися після 25 червня.

Ця розмова змінила тон висловлювань білоруського президента. Уже наступного дня Лукашенко знову говорив про непорушну дружбу двох слов'янських народів: «Навіть нам, президентам, не вдасться загальмувати цей хід, бо якщо спробувати звести якийсь бар'єр та спробувати зупинити цей процес, то будеш неминуче знесений хвилями, які сьогодні котяться з боку двох народів... Я переконаний, що альтернативи союзу Білорусі та Росії немає і бути не може».

Нагадаємо, що минулого тижня Путін несподівано розкритикував білоруське керівництво і запропонував йому визначитися. Фактично владі Білорусі було запропоновано припинити інтеграційні ігри. Заява Путіна викликала ефект грому серед ясного неба, і Лукашенко зміг відповісти на нього лише за п'ять днів.

Тим часом аналітики зовсім не здивувалися. Більшість із них не погоджувалися з тим, що непорозуміння між президентами Росії та Білорусі виникли на економічному грунті, а саме: у зв'язку з умовами приватизації підприємств білоруського нафтопереробного комплексу. Колишній заступник міністра закордонних справ Білорусі Андрій Санников в інтерв'ю «ГУ» заявив: «Незрозуміло, що означають ці висловлювання Путіна. Чи є вони елементами торгу, чи справді змінилися міжнародні відносини? Цілком імовірно, що це все-таки перше. Адже тільки-но в Білорусі оголосили умови приватизації нафтопереробного комплексу, за якими російські компанії не отримують жодних переваг, одразу почали лунати різкі заяви з боку російського керівництва».

Річ у тім, що згідно з оголошеними умовами приватизації російські компанії не можуть отримати контрольний пакет підприємств нафтопереробного комплексу Білорусі.

Утім, висловлюються й інші думки. Як сказав науковий співробітник незалежного дослідного інституту Володимир Дорохов, Лукашенко попрохав у Росії занадто багато: і право вето, і суверенітет, і енергоносії за російськими цінами. А білоруська сторона не запропонувала нічого, і це роздратувало російського президента. Депутат палати представників Володимир Новосяд вважає, що всі причини полягають у тому, що Росія та Білорусь «не можуть розмовляти одною мовою», оскільки в Білорусі не було досягнуто рівня російських політичних і економічних реформ. Яка версія була правильна, стане відомо найближчим часом. Більш-менш точно про майбутні взаємозв'язки можна буде говорити лише після запланованої зустрічі Лукашенка та Путіна.

Ганна ПЕТРОВСЬКА,
Мінськ.

Ласкаво просимо до кавуна!

Це диво архітектурної думки — не що інше, як нова будівля лондонської мерії, що з'явилася на південному березі Темзи біля славетного мосту Тауер. Один бік у цієї десятиповерхової споруди круглий, другий східчастий, й уся вона зсунута набік. Мер Великого Лондона Кен Лівінгстон запросив для роботи над проектом одного з найвідоміших і найризикованіших британських архітекторів — сера Нормана Фостера. Преса пише, що «червоний Кен» хотів таким чином показати, що й у нудній муніципальній роботі є місце для гумору. До речі, як повідомляє Російська служба Бі-бі-сі, у новій будівлі використано не лише найновіші будівельні конструкції, а й низку екологічних новинок — наприклад, сонячні батареї.

Транскордонне телебачення чи апокаліпсис українських ЗМІ?

У Києві закінчилася міжнародна конференція «Транскордонні ЗМІ в країнах СНД — шанси та ризики», організована Європейським інститутом ЗМІ, представництвом Фонду Конрада Аденауера в Україні та Незалежною асоціацією телерадімовців України.

Головним каменем спотикання конференції стали гамлетівсько-маяковські запитання: бути чи не бути глобальному телебаченню в СНД і, якщо «бути», то що в ньому добре, а що погано? Відповідь на перше запитання дала вже сама дійсність: глобалізація ЗМІ призвела до того, що світ перетворився на «глобальне село», в якому дивляться одні й ті само новини на однотипних каналах, які часто належать одній і тій самій людині. Тому учасники конференції більше обговорювали друге.

У Європі уже давно і успішно діє Конвенція про транскордонне телебачення, в якій окреслено всі правила для існування телекомпаній, які здійснюють мовлення за кордон. Ці правила націлені на те, щоб, по-перше, захистити європейський ефір від неякісного американського телепродукту; по-друге, щоб гарантувати життєздатність місцевим виробникам (згідно з Конвенцією не менш як 50% програм ефіру мають виготовлятися в країні мовлення) і, по-третє, регламентувати кількість реклами.

Верховна Рада цю конвенцію поки що не ратифікувала. Бо нині для українського телепростору поняття «Транскордонне телебачення» означає «російське телебачення». І свобода для трансляції телепродукту із сусідніх країн цілком може стати справжнім апокаліпсисом для українських електронних ЗМІ. Як це вже сталося в Білорусі, де цілковита більшість аудиторії віддає перевагу (і, що головне, довіряє) ГРТ, РТР, НТВ тощо.

Але слід зазначити, що проблема тут не лише в тому, що російським чи ще якимсь іншим телекомпаніям дозволяють безперешкодно вести мовлення в Україну, як у тому, що український телепродукт на європейському і навіть есендівському інформаційному просторі нині неконкурентоспроможний. І, хто знає, може, років через п'ять чи шість до гасла «Купуйте українське!» додасться ще й «Дивіться українське!».

Тетяна ПАСОВА.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

З телеведучим звели рахунки

Популярного телеведучого Ігоря Слісаренка «попросили» з телеканалу «1+1». За те, за що раніше ще нікого в нас не звільняли. Можливо навіть, ця історія започаткує нову кадрову політику у вітчизняних ЗМІ — журналістів гнатимуть не лише тоді, коли вони своєю діяльністю завдають клопоту «своїм», а й якщо чимось не сподобалися іноземним офіційним особам.

Річ у тім, що Ігор Слісаренко є віце-президентом Міжрегіональної академії управління персоналом і редактором журналу «Персонал». У березневому числі цього часопису було надруковано низку статей, присвячених ізраїльському питанню. Зокрема, авторська стаття «Сіонізм: ідеологія ubermenschen» (надлюдини. — **Ред.**). Саме це, стверджує Ігор, призвело до шаленої підкилимної атаки на нього з боку деяких представників Посольства Ізраїлю: разом з одним відомим (хоча й далеко не з кращого боку) бізнесменом з ізраїльським паспортом вони розпочали проти журналіста масштабну кампанію дискредитації.

Не переповідатимемо надруковану в «Персоналі» статтю: вона справді дискутивна. Багато чого в ній викликає заперечення або ж сумніви. Проте що поза сумнівом — статтю цікаво читати, вона спонукає до роздумів і полеміки. Отож, мабуть, не менш цікавими могли б бути й матеріали, що відбивають протилежну точку зору. Проте, каже Слісаренко, ізраїльський посол Анна Азарі правом на відкриту публічну дискусію у журналі скористатися й не намагалася. Зате в хід були пущені зовсім інші засоби «полеміки».

Справді, відбуваються дивні речі. Слісаренко не писав ту «страшну» статтю, він лише підписав її до друку (до речі, в журналі є застереження — «Редакція може не поділяти точку зору авторів»), але його намагаються піддати тотальній обструкції і звинуватити в антисемітизмі. Робота в журналі «Персонал» жодним чином не стосується телеканалу «1+1» — але ведучого просять звідти піти. Невже деякі викладені в згаданій статті твердження і припущення — не така вже й фантастика?

Віктор МАРЧЕНКО.

Обговорили питання співробітництва

(Початок на 1-й стор.).

Як підкреслив Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах, відкриваючи засідання комісії, її діяльність спрямовано насамперед на рівноправне, взаємовигідне співробітництво обох братніх країн.

Урядовці двох країн виробили принципи подальшої роботи комісії і підписали низку документів. Зокрема, протокол між Кабінетом Міністрів України та урядом РФ про додаткові заходи для забезпечення транзиту природного газу територією України. Окрім того, досягнуто домовленості між Національним акціонерним товариством «Нафтогаз України» та акціонерним товариством «Газпром» про транзит російського газу українською територією до 2013 року. За ці роки Російська Федерація поставить у країни Західної Європи 110 мільярдів кубічних метрів газу. Уряд Російської Федерації також прийняв рішення про виділення кредиту на добудову двох блоків на Хмельницькій та Рівненській атомних електростанціях. Підписано кілька угод про співробітництво у військово-технічній та гуманітарній сферах.

Микола КОСИЙ,
Володимир КОРОЛЮК.
Харків.

«Тільки не вмирай, поки ми не зустрінемося знову...»

Щоб потрапити з Південної Кореї до Північної чи навпаки, навіть лідерам держав доводиться летіти через Китай. Тим самим маршрутом активно користуються й нелегальні мігранти, які бажають потрапити з Північної Кореї до Південної, що спричиняє дедалі більше незадоволення Пекіна.

Як повідомляє ІТАР-ТАКС, нині в дипмісії Південної Кореї у Пекіні перебувають 20 втікачів з КНДР, і китайська влада вимагає видати їх місцевій поліції. Нещодавно преса писала про інцидент, який стався в японському консульстві та набув розголосу. 8 травня в Шеньяні групу громадян КНДР, які увірвалися до консульства, заарештувала китайська поліція, порушивши недоторканність дипломатичної місії.

То що штовхає цих людей, ризикуючи життям, втікати до Китаю? Економічні негаразди, а нерідко — надія на зустріч з родичами, яких вони не бачили більш як півстоліття.

За даними південнокорейського Червоного Хреста, майже 117 889 північних корейців подали заявки на об'єднання з родичами з Південної Кореї, але 14 590 з них вже померли. Програми об'єднання родин, що передбачають організацію зустрічей розділених міжкорейською війною родичів, весь час перериваються через погіршення міжкорейських відносин. Можливість їх переїзду і спільного проживання поки що навіть не обговорюється.

Кожна така зустріч, що триває не більше трьох днів, сповнена не так радості, як горя неминучої розлуки. «Будь ласка, не помирай, поки ми ще раз не зустрінемося», — благала 72-річна Парк Джеон-ок з Північної Кореї свого старшого брата. «Я не хочу їхати додому. Як я можу повернутися туди знову сама?» — казала 75-річна Джеон Кві-еоп своєму чоловікові, з яким побачилася через 51 рік. Весь цей час вона чекала на нього і не вийшла заміж. Мріяв побачити батька і їхній син, якому нині 57 років.

Ситуація з об'єднанням корейських сімей схожа на мелодраму, в якій всі обставини складаються проти героїв. Нещодавно в Сеулі святкували річницю історичного міжкорейського саміту, що відбувся у червні 2000 року в Північній Кореї. Саме він подарував родичам, які живуть на Півночі і Півдні, надію побачити одне одного. На жаль, лідер КНДР Кім Чен Ір так і не відвідав Сеул з візитом у відповідь. Останнім штрихом, що створив тло для погіршення міжкорейських відносин, стала жорстка позиція щодо Північної Кореї з боку США — головного і найвпливовішого партнера Сеула.

Кім Ае-ран зустрічається з молодшими сестрами.

Ганна ЛУКАНСЬКА.
Тетяна ПАСОВА.
(За матеріалами зарубіжної преси).

Залишайтеся з «Голосом»

За весь час, доки тривали акції з надання безоплатної юридичної допомоги передплатникам «Залишайтеся з «Голосом» до редакції звернулися особисто і з листами 671 передплатник за консультаціями з трудового, житлового, цивільного та інших галузей, підготовкою позовних заяв, клопотань, скарг, різноманітних документів у справі та запитів до державних органів. Пропонуємо вашій увазі найбільш поширені запитання акції «Залишайтеся з «Голосом» і ми допоможемо вам».

Під час ліквідації підприємства у результаті його банкрутства насамперед іде погашення боргів перед працівниками чи державою?

Михайло МОРОЗ.
Рівне.

Стаття 31 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визначає черговість задоволення вимог кредиторів. Так, у першу та другу чергу задовольняються вимоги щодо виплати вихідної допомоги звільненим працівникам банкрута, вимоги, що виникають із зобов'язань банкрута перед працівниками підприємства-банкрута, зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян. І лише потім задовольняються вимоги щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів). При цьому необхідно враховувати, що у разі недостатності коштів, одержаних від продажу майна банкрута, для цілковитого задоволення всіх вимог однієї черги вимоги задовольняються пропорційно сумі вимог, що належить кожному кредиторові однієї черги. А вимоги, не задоволені за недостатністю майна, вважаються погашеними.

Який встановлено порядок звернення до суду і чи обов'язково позовну заяву повинен готувати адвокат?

А. КУРГАНЮК.
Київська область.

Цивільний процесуальний кодекс України, зокрема ст. 4, передбачає, що всяка заінтересована особа вправі в порядку, встановленому законом, звернутися до суду за захистом порушеного або оспорюваного права чи охоронюваного законом інтересу. Відмова від права на звернення до суду недійсна. Позовна заява подається до суду в письмовій формі, та повинна містити в собі назву суду, до якого подається заява, точну назву позивача і відповідача, їх місце проживання або знаходження, а також назву представника позивача, коли позовна заява подається представником, зміст позовних вимог, виклад обставин, якими позивач обгрунтовує свої вимоги, зазначення доказів, що стверджують позов, зазначення ціни позову, підпис позивача або його представника із зазначенням часу подання заяви. Позивач повинен подати позовну заяву з копіями відповідно до кількості відповідачів, додати письмові докази, а якщо позовна заява подається представником позивача — також довіреність чи інший документ, що стверджує повноваження представника. Написання позовної заяви адвокатом не є обов'язковою умовою її прийняття, бо лише передбачає юридичну правильність викладення суті вимог, але при дотриманні наведених у кодексі вимог до заяви підготувати позов можете і ви самостійно. Якщо суддя встановить, що позовну заяву подано без додержання вимог до її форми або не оплачено державним митом, він постановляє ухвалу про залишення заяви без руху, про що повідомляє позивача і надає йому строк для виправлення недоліків. Коли позивач відповідно до вказівок судді у встановлений строк виконає всі перелічені вимоги та сплатить державне мито, позовна заява вважається поданою в день первісного її подання до суду. Інакше заява вважається неподаною і повертається позивачеві, про що суддя постановляє мотивовану ухвалу.

Моя дружина померла рік назад і не залишила заповіту. Чи можу я заповісти свою частину квартири нашому єдиному сину, якщо тепер він громадянин Ізраїлю?

І. КАГАНОВИЧ.
Донецьк.

Прийняттям спадщини спадкоємцем вважається фактичний вступ в управління (володіння) спадковим майном або подання державній нотаріальній конторі за місцем відкриття спадщини заяви про її прийняття протягом шести місяців. Оскільки ви проживаєте у квартирі, оплачуєте комунальні платежі, то вважається, що ви фактично вступили в управління та володіння нею, тобто прийняли спадщину. При цьому доля вашої дружини належить в рівних частках вам та сину (по 1/2 квартири кожному). Однак для вчинення будь-яких юридично значимих дій вам потрібно оформити право власності на квартиру, отримавши у державній нотаріальній конторі за місцем знаходження квартири свідоцтво про право на спадщину. Зміна громадянства вашим сином не є перешкодою для оформлення заповіту та прийняття ним спадщини у майбутньому. Заповіт можна оформити і в державного, і у приватного нотаріуса.

Який встановлено порядок примусового стягнення аліментів?

С. ЧУПРИНА.
Дніпропетровська область.

Відрахування аліментів проводяться на підставі виконавчих листів бухгалтерією підприємства незалежно від форми його власності. У разі неможливості стягнення аліментів із заробітної плати чи інших доходів боржника протягом трьох місяців підряд стягнення звертається на майно боржника. Розмір заборгованості в аліментах визначається державним виконавцем за місцем виконання рішення, виходячи з фактичного заробітку (доходів), одержаного боржником за час, протягом якого стягнення не провадилося, або одержуваного ним на момент визначення заборгованості у твердій грошовій сумі або у відсотковому відношенні. Якщо боржник у цей період не працював, заборгованість визначається, виходячи із середньої заробітної плати для даної місцевості. Державний виконавець, у разі надходження виконавчого документа, повинен підрахувати розмір заборгованості в аліментах і повідомити про нього стягувача і боржника. З осіб, зобов'язаних сплачувати аліменти, у разі виїзду їх для постійного проживання у країни, з якими Україна не має договорів про надання правової допомоги, стягнення аліментів провадиться на час виїзду за рішенням суду за весь період до досягнення дитиною повноліття. За наявності спору питання про розмір заборгованості в аліментах вирішується за заявою заінтересованої особи судом у порядку, встановленому законом. Здійснення систематичного контролю за правильним і вчасним відрахуванням та надходженням відрахованих сум аліментів стягувачам покладається на державного виконавця.

Я, інвалід II групи та учасник бойових дій, нині не працюю і отримую пенсію. При нарахуванні оплати за користування земельним паєм з мене вираховують земельний податок без врахування пільг. Чи правильно це?

В. ЦИМБАЛ.
Полтавська область.

Декретом Кабінету Міністрів України «Про прибутковий податок з громадян» передбачено зменшення сукупного оподатковуваного доходу до п'яти неоподатковуваних мінімумів для учасників Великої Вітчизняної війни та інвалідів II групи. Однак дані пільги враховуються лише за основним місцем роботи, тому і не застосовуватимуться при оподаткуванні доходу від зданого в оренду земельного паю, бо на сьогодні основним доходом у вас є пенсія, яка у свою чергу не обкладається прибутковим податком.

Який розмір надбавки встановлено до пенсії реабілітованим громадянам та чи можу я отримувати одночасно ще й надбавку як учасник війни?

М. НОСЕНКО.
Дніпропетровськ.

Відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення» призначені пенсії громадянам, які необгрунтовано зазнали політичних репресій і згодом були реабілітовані, підвищуються на 50 відсотків мінімальної пенсії за віком. Право на виплату вказаної надбавки настає з моменту звернення пенсіонера та подачі документів, що підтверджують даний факт. За наявності права на отримання й інших видів надбавок, зокрема як учасник Великої Вітчизняної війни, ви маєте право на виплату обох доплат.

В яких випадках може бути відмовлено в наданні субсидії?

Ольга ІВАНЕЦЬ.
Закарпатська область.

Субсидія не призначається за умови, якщо: 1) у житлових приміщеннях (будинках) прописані працездатні громадяни працездатного віку, що не працювали і не навчалися на денних відділеннях вищих та професійно-технічних навчальних закладів, час навчання в яких зараховується до трудового стажу, протягом трьох місяців, що передують місяцю звернення за призначенням субсидії (крім громадян, які доглядають за дітьми до досягнення ними трирічного віку; громадян, які доглядають за дітьми і час догляду яких зараховується до трудового стажу; громадян, які доглядають за дітьми, що потребують догляду протягом часу, визначеного у медичному висновку лікувально-консультаційної комісії, але не більш ніж до досягнення ними шестирічного віку; громадян, які мають трьох і більше дітей віком до 16 років та зайняті доглядом за ними; громадян, які доглядають за інвалідами I групи або дітьми-інвалідами віком до 16 років, а також за особами, які досягли 80-річного віку), та не зареєстровані у службі зайнятості населення як такі, що шукають роботу; 2) уповноважений власник (співвласник) житла, наймач житла у державному та громадському житловому фонді, член житлово-будівельного кооперативу, власник (співвласник) житлового приміщення, на якого відкрито особовий рахунок, або будь-яка особа, що прописана разом з ним у житловому приміщенні (будинку), здає за договором у найм або в оренду житлове приміщення (будинок); 3) уповноважений власник (співвласник) житла, наймач житла у державному та громадському житловому фонді, член житлово-будівельного кооперативу, власник (співвласник) житлового приміщення, на якого відкрито особовий рахунок, та особи, які прописані разом з ним у житловому приміщенні (будинку), мають у своєму володінні (користуванні) чи володінні (користуванні) дружини (чоловіка, неповнолітніх дітей) у сукупності більш ніж одне житлове приміщення (будинок), загальна площа яких у сумі перевищує встановлені у пункті 4 цього Положення норми володіння чи користування загальною площею житла. У випадках придбання житлового приміщення (будинку) субсидія для відшкодування витрат на оплату користування житлом або його утримання та комунальних послуг (водо-, тепло-, газопостачання, водовідведення, електроенергія, вивезення побутового сміття та рідких нечистот), а також на придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива призначається не раніш ніж через рік з місяця придбання; 4) уповноважений власник (співвласник) житла, наймач житла у державному та громадському житловому фонді, член житлово-будівельного кооперативу, власник (співвласник) житлового приміщення, на якого відкрито особовий рахунок, та особи, які прописані разом з ним у житловому приміщенні (будинку), мають у своєму володінні чи володінні дружини (чоловіка, неповнолітніх дітей) транспортний засіб, самохідну машину або механізм, крім засобів, які, згідно із законодавством, не є об'єктами оподаткування (за винятком тракторів на гусеничному ходу), що перебуває в експлуатації не більш як десять років, починаючи з року випуску (за винятком одержаного чи придбаного на пільгових умовах через органи праці та соціального захисту населення), та зареєстрований в установленому порядку. Наявність (відсутність) у володінні осіб іншого житлового приміщення (будинку), а також транспортного засобу, самохідної машини або механізму декларується під час подання заяви про призначення субсидії.

Підготувала **Наталя ГЕЛЕТКО.**

ПЕРЕДПЛАТИЛИ І ВИГРАЛИ

А сторгуватися не вийшло

Днями до Хмельницького корпункту приїхали два пенсіонери — з Дунаєвецького та Старокостянтинівського районів. Не зі скаргами, не у пошуках правди...

Йосип Гнатович Небельський — ветеран освітянської ниви, сорок два роки вчителює в Старогутянській середній школі. З них одинадцять років передплачує газету Верховної Ради України «Голос України». Пам`ятає багатьох авторів публікацій, знає чимало журналістських імен. Часто публікації газети використовує і на уроках. З першого дня брав участь у читацькій грі. Та не щастило. І ось 7 червня «Голос України» таки його порадував. Він виграв санаторну путівку вартістю 1020 гривень і відпочиватиме з усіма лікувальними процедурами у маківському санаторії «Україна» з 11 липня по 3 серпня.

Так само з першого дня виходу газети її передплачує ветеран Великої Вітчизняної війни з Великих Мацевичів Григорій Якович Прокопчук. Вважає, що йому в житті поталанило — пройшов війну без поранень ще й з багатьма нагородами. А вже у мирні дні він став інвалідом. Проте у свої 77 — бадьорий.

У корпункті ми спробували «сторгуватися» з Григорієм Яковичем, жартома пропонуючи подвійну ціну.

— Ви що! — заперечив. — Мови не може бути. Це не тільки пам`ять про «Голос України». Мені наш лікар сказав, що апарат МАГ-30-4 — то прекрасна річ для лікування гематом, остеохондрозів, ушкоджених суглобів, при захворюваннях статевих органів та деформації кісток. Всього не запам`ятав, але точно знаю, що на гроші міняти не можна... А ще цікаво мені, хто спонсор такого подарунка?

Ми не розповіли йому, що у практиці журналістської діяльності часто буває так, що господарники пообіцяють спочатку своє меценатство, а потім дають задній хід. Так і в цій ситуації. Цілу низку призів для передплатників «Голосу України» за свій кошт закупило об`єднання власкорів «Укрпреса». І «приз у студію» таки було внесено відповідальним секретарем об`єднання Ніною Стецькою і вручений Григорію Яковичу.

Михайло ВАСИЛАШКО.

На Землі за законами Місяця

Заслужений тренер України зі спортивної ходьби Олександр ШИМКО — земна людина, яка всерйоз і надовго захопилася... Місяцем. 15 років він вивчає вплив на землян фаз та зміни положення стосовно нашої планети найсильнішого (після Сонця) небесного сусіди. Це не містика, а чіткі фізичні явища. Приміром, 90 відсотків штормів в Атлантиці, а також різкі зміни в погоді відбуваються у момент зародження нового Місяця.

Фото Ольги ДУМАНСЬКОЇ.

Олександр щоденно протягом десяти років виміряв свій пульс і дійшов закономірності: показник пульсу періодично зростав на 4 відсотки. Як правило, це відбувалося у протифазі місяцевого дня народження. Йдеться про день народження за місячним календарем, тобто порядковий номер доби після нового місяця. Свого часу в астрономічній обсерваторії О. Шимку подарували універсальний календар на кшталт таблиці логарифмів, який тепер завжди з ним. Узявши звідти параметри, можна побудувати синусоїду одержання—втрати енергетики і вирахувати свій небезпечний день. Скажімо, проблеми з серцем у В. Лобановського і летальний інсульт сталися знову-таки у протифазі до його місяцевого дня народження. Російський актор Віталій Соломін народився у 6-ту добу, а пішов з життя у 19-ту: третя місячна чверть закономірно несла йому послаблення енергетики. О. Шимко простежив майже стовідсотковий зв'язок інфарктів та інсультів з так званими «ямами» в синусоїді життя. Особливо природний супутник «втручається» у земні процеси, пов'язані з рідиною. Зокрема, кровоносні судини, які з часом втрачають еластичність і підвладніші гравітаційним ударам.

«Кінах на своєму місці»

Фази Місяця впливають на спеціалізацію. Народжених у першу чверть він наділяє точністю, виваженістю, холодним розрахунком. Ці люди дуже міцно стоять на ногах. Скажімо, Прем'єр-міністр А. Кінах, на думку О. Шимка, на своєму місці. У спорті — це «бомбардири», що, завершуючи атаку, з філігранною точністю забивають, віддають пас. Таким є форвард-ювелір Андрій Шевченко (4-та доба). Тренер «Спартака» Костянтин Бесков з тої когорти, де принципово гнуть свою лінію. До слова, майже вся радянська політична «еліта» на чолі з Брежнєвим, народжена у першій фазі, не випадково вирізнялася консерватизмом, несприйняттям нового.

Друга чверть дає лідерів з міцною нервовою системою, залізною хваткою. Це — Наполеон, Кеннеді, Сталін, Хрущов, Горбачов, Єльцин, Леонід Кучма. Аргентинський футболіст Дієго Марадона, радянський «Пеле» Едуард Стрельцов.

Повний Місяць (з 13-ї по 18-ту добу) дає ватажків, котрі, залежно від життєвих обставин, можуть стати чи то на добрий, чи то на поганий шлях, але лідируючими позиціями не поступаються. Яскравий представник — Фідель Кастро. У цей період також народилися колишній міністр оборони Олександр Кузьмук, «енергетично світлий» композитор Микола Мозговий.

У третій чверті народжуються незалежні, інтелектуальні люди. Половина чемпіонів світу з шахів народилися у цей період з 18-ї по 23-ту добу. Тямущі, раціональні тренери, але дещо з гонором. Тут Валерій Лобановський, Йожеф Сабо. Колишні «динамівці» Олег Блохін, Володимир Мунтян, Володимир Веремеєв, Віктор Фоменко. Третя фаза «дала» Гітлера, Леніна, Троцького, а також колишнього президента США Білла Клінтона.

Народжені у четвертій чверті роблять усе повільно, але один раз і напевне. До фінішу зазвичай дістаються першими. Дуже обережні свого роду сапери-довгожителі. Це брати Клички, спортивний коментатор Валентин Щербачов, тенісист Євген Кафельников.

Новий Місяць (з 28-ї по 3-тю добу) наділяє загадковістю. Це люди в собі, потаємні, непередбачувані. У цей період народилися Борис Шарварко, Валерій Пустовойтенко, Григорій Омельченко.

Ідеальні партнери для шлюбу повинні мати протилежні місяцеві дні народження або хоча б народитися у протилежних чвертях (I—III або II—IV). Тут можна позаздрити дуету Вітренко—Марченко (72% сумісності), які «спинним мозком» відчувають одне одного. А чому свого часу розійшлися Лобановський і Буряк, чому не зрозуміли одне одного Суркіс і Щербачов, Мозговий і Шарварко: вони (однієї статі) народилися у протилежні чверті. До речі, як Сталін і Троцький, Сталін і Жуков, Ленін і Горький, Чорновіл і Михайло Горинь, чи Удовенко, чи Симоненко, а також Омельченко і Косаківський. Чоловік і жінка з однієї чверті теж ворогуватимуть, як Вітренко і Мовчан (39%), Пугачова і Кіркоров (34%), Дерюгіна і Блохін (53%).

Приміром, дворазовий чемпіон світу з кікбоксингу Віктор Дорошенко (IV чверть) став продюсером співаків, які йому не підходять, — Олександра Пономарьова (II чверть) та сестер Завальських із «Капучіно», що призвело до розпаду.

Перемогу, як і кохання, можна вирахувати

— Мої розрахунки математичні на основі показників місячного календаря, в якому 355 діб на рік. Неземний вплив я вперше виявив під час підготовки до Олімпіади-84, коли мій учень, чемпіон СРСР 1983 року Анатолій Горшков програв відбіркові змагання, — розповідає Олександр Мусійович. — З'ясувалося, тоді навантаження та індивідуальні ритми у нас збігалися з ритмами Місяця, а в рік Олімпіади — ні. За рік Місяць «зміщується» вперед на 10—12 діб, тобто все, що ми робили в 1984-му, повторюючи успішний 1983-й, «запізнювалося».

О. Шимко опрацював безліч результатів видатних атлетів усіх спеціалізацій, показаних у різний час, пов'язав їх з місяцевим днем народження і розробив програму, яка визначала, коли спортсмен на вершині своєї форми, а коли — в «ямі». З 1995 року за його рекомендаціями готується до змагань штовхальник ядра Олександр Багач, чемпіон Європи, світу, бронзовий призер Атланти.

Підбираючи спортсменів в єдиний колектив, важливо враховувати чинники, що впливають на їх сумісність. Можна підібрати команду під тренера, в якій кожний гравець буде продовженням його «мозкових звивин» на майданчику. Хоч як дивно, але ідеальну пару — чоловіка і дружину — можна підібрати заочно. Що таке любов? Це флюїди, вібрації — їх можна математично розрахувати, зіставити у відсотках. На рахунку в Олександра є десяток пар, яких він поєднав у гармонійному шлюбі. Він має банк даних людей, що прагнуть знайти свою «половину».

Чому не завжди вписуємося в колектив?

За будь-якими емоціями стоїть енергетичний та інформаційний обмін між людьми. Або це взаємообмін з доповненням, злиттям флюїдів, або протистояння, зіткнення, відторгнення на фізичному, словесному (вербальному), психічному рівнях. Багаторічні дослідження і комп'ютерна обробка більш як 94 тисячі дат народжень знаменитостей і їх стосунків з іншими дали можливість О. Шимку розробити свій метод розрахунку рівня комфортності взаємовідносин, що визначається за сімома напрямами: життєві цінності (заради чого людина прийшла в цей світ), бачення проблеми (що найважливіше на даному етапі), стратегія, тактика і засоби досягнення мети. Звісно, біологічні ритми. А саме: довжина та частота хвилі, на якій розмовляє або приймає інформацію людина.

На переконання О. Шимка, для того, щоб був порядок і злагода в будь-якому гурті людей, добре його формувати з урахуванням впливів невидимих космічних ритмів.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

На знімку: Олександр Шимко.

ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ

Галагани

22 червня — нагода згадати це знамените прізвище, невід'ємне від нашої історії. Сьогодні виповнюється 210 років від дня народження одного з представників роду Галаганів — Петра Григоровича (1792—1855). Однак про нього говоритимемо, можливо, найменше.

Кожен рід — ріка, якщо на неї дивитися згори. Ріка з різними гілками, а в них свої дороги в небуття. Протягом XVIII — поч. XX століть Галагани торували власне русло в історії. І в кожного був свій привід дожити донині у пам'яті поколінь.

Родові маєтки Галагани збудували в селах Сокиринці та Дігтярі на Чернігівщині. Витік великого родоводу — з козацької старшини. Перший помітний Галаган, Гнат Іванович, був чигиринським і прилуцьким полковником, оцінку заслуг якого залишимо історикам. Лише зазначимо, що Петро І подарував йому земельні маєтності на Лівобережжі. Коли народився Гнат Галаган, точно невідомо, а помер 1748 року.

Тож кожна гілка роду була не схожа на іншу. Поміщик Петро Григорович Галаган (той самий, день народження якого ми відзначаємо) — на противагу войовничому пращурові тягнувся до музики. Саме Петро Григорович — перший благодійник роду. І саме він перший закріпив за Галаганами славу ліберальних поміщиків. А нам з вами він особливо цікавий новаторством: утримував кріпацький симфонічний оркестр у Дігтярах. А в Сокиринцях створив хорову капелу, що виконувала також і українські пісні. Петро Галаган був знайомий з Тарасом Шевченком.

Так само, до речі, як ще один, найвідоміший, представник славного роду — Григорій Павлович (1819—1888). Листи до нього Шевченко починав словами: «Друже мій єдиний...».

Кияни знають ім'я Григорія Павловича завдяки його діянням. Та відлік його меценатських заслуг розпочався 1840 року, в Італії, якою він подорожував разом з дружиною Катериною Василівною. Подружжя допомагало колонії російських митців, й зокрема Олександру Іванову.

Вершки тодішньої інтелігенції (Т. Шевченко, М. Гоголь, П. Куліш, В. Антонович, М. Максимович...) поважали його за світлу голову, освіченість, толерантність. Галаган очолював товариство «Громада», Південно-Західне відділення Російського географічного товариства. Вкладав гроші в українські видання. Був головним популяризатором творчості кобзаря Остапа Вересая.

У Сокиринцях Г. Галаган заснував товариство, яке давало селянам кредити під невеликі відсотки (Григорій Павлович виділив на це значну суму та кам'яний будинок). Він очолив таку трудомістку кампанію, як перепис населення в Києві 1874 року...

Можна ще довго перелічувати добрі справи, якими було заповнене його життя. Та розповідь потребує зупинки на найтрагічнішому його моменті. 1869 року помер від тифу його єдиний син, 16-річний Павлусь. Григорій Павлович разом з дружиною вирішили заснувати унікальний навчальний заклад, якого до того ще не було, — у пам'ять про Павлуся.

Колегію Павла Галагана (названу на честь сина) відкрили 1870 року. Це був загальноосвітній заклад, доступний для молодих людей з різних верств, що готував до навчання в університеті. Вихідців з бідних сімей колегія навчала власним коштом. Заклад існував на доходи з галаганівських маєтків. За життя подружжя Галаганів на утримання колегії було витрачено 1 мільйон 120 тисяч карбованців.

Колегія займала величезну площу. Тут викладали відомі люди того часу. А. Кримський вважав колегію «розсадником українства». Студентам та викладачам навіть удалося поставити «Наталку Полтавку». Це було 1881 року, коли вистави та книжки українською заборонялися.

...Катерина Василівна пережила чоловіка на вісім років. За заповітом, почесним попечителем колегії до 1919 року був чоловік племінниці Галаганів — граф Сергій Ламздорф-Галаган. Після встановлення радянської влади його заарештували. А колегію з її пістолітньою історією закрили. В одному з її приміщень більшовики влаштували венеричну поліклініку. Певне, цей заклад вважався актуальнішим.

Чому через стільки років ми думаємо про Галаганів? Бо все рухається по колу. Знову реформується освіта. Створюються кредитні спілки (пам'ятаєте товариство в Сокиринцях?..). І без кінця говорять про прихід нових меценатів за відсутності комфортних для них законів. Поки що тільки говорять.

Ольга КРАСОВСЬКА.

На знімку: зображення Колегії Павла Галагана на листівці початку XX століття.

Листи з могили... про військову базу

На базі — гігантська кількість складів з боєприпасами. Командир сказав, що їхній «вибуховий» запас дорівнює 5—6 Хіросімам.

Лідія Павлівна Батрименко померла років зо два тому. Але листи про нелегку долю співробітників військової частини А-1479 ідуть від неї у всі інстанції й донині. Жодної містики у цьому нема: просто у такий спосіб, використовуючи прізвище померлої, працівники військової бази, військовики інформують вище керівництво, владні інституції про свої нужди, ті чи інші проблеми невеличкого містечка, розташованого у лісі за 12 кілометрів від райцентру. Анонімки не перевіряються, а скарга з конкретним прізвищем мобілізує для підтвердження фактажу відповідну комісію, уповноваженого ревізора.

Я теж приїхав, по суті, перевіряти анонімку, що має підпис, прізвище людини, яка до написаного не має жодного стосунку. «Афганець»-інвалід Василь Миколайович Левіщенко, з яким зустрівся, не писав до редакції листа, хоча і був радий поспілкуватися з кореспондентом про наболіле. Він ледь пересувається, з 1994 року не служить.

— Я живу у службовій квартирі, — розповідає він. —Мені як відставнику повинні дати житло в Чернігові. Йдуть роки, а надії отримати хоча б інвалідську «Таврію», схоже, немає. Хвороби мене допікають. Бувають дні, коли взагалі не можу ходити. Лікаря у містечку нема. «Швидка» не хоче сюди їхати, бо тут не дорога, а суцільні вибоїни. Донедавна до райцентру можна було дістатися тільки пішки. Та й там уролога нема. Треба їхати за 150 кілометрів до Чернігова. Це мені під силу? Фактично я приречений...

Незатишно почуваються у лісовому містечку й сотні скорочених після всіляких реорганізацій людей здебільшого працездатного віку. Нещодавно одну зі складових військової бази — частину А-1400, яка займалася утилізацією, знешкодженням старих боєприпасів, передисловано в інше місце. А 47 її цивільних співробітників залишилися без заняття...

Знайомлюся ближче з життям військової частини і містечка, яке розташоване здебільшого великим кварталом на базі, за бетонною огорожею. Вразили збудовані за багатоповерхівками на усілякий лад із ящиків з-під снарядів великі та малі сарайчики, обнесені високим парканом літні кухні-«фортеці». Скрізь — багато живності.

— А що, таке життя, без неї не обійдешся,— посміхається Валентина Шаповал, няня дитсадка.— У нас тут деякі тримають три корови, свиней, а курей, кролів, качок — практично кожен.

■ ■ ■

Жодної містики у цьому нема: просто у такий спосіб військовики інформують вище керівництво про свої нужди

■

З багатьох сарайчиків-«фортець» в'ється змійкою димок.

— Улітку більшість тут готує їсти,— пояснили супровідники. — Бо газу в будинках нема.

— Чому?

— Його нам привозять бочкою на всіх. Дуже він дорогий. Вирішили відмовитися.

— Командування?

— Самі жителі.

Начальник цеху з ремонту тари Михайло Мірошніченко пояснив ситуацію з газом докладніше:

— Та ми тут збиралися на збори, обговорювали все це. Звичайно, пенсіонеру, наприклад, вигідно мати газ. У нього субсидія, пільга. А в мене у квартирі — чотири мешканці. За місяць набігає понад 100 гривень. Бо ніхто не компенсує пільги. А газ треба купувати за реальні кошти... Електроплитою нагрівати їжу набагато дешевше.

Жінки не тільки готують обіди у «польових умовах». Як з'ясувалося, їх практично 55 відсотків серед працюючих на базі! Зрозуміло, така тендітна половина не може всі турботи військової служби долати мовчки. Жіночий почерк написаного у листі — підтвердження того.

Я приїхав у дні, коли військову частину було відключено за борги від електропостачання. Зникло світло на деякий час і в домівках працюючих на базі. Командування, вийшовши на область, домоглося, щоб у помешканнях все-таки горіло світло, бо серед них відсоток боржників незначний.

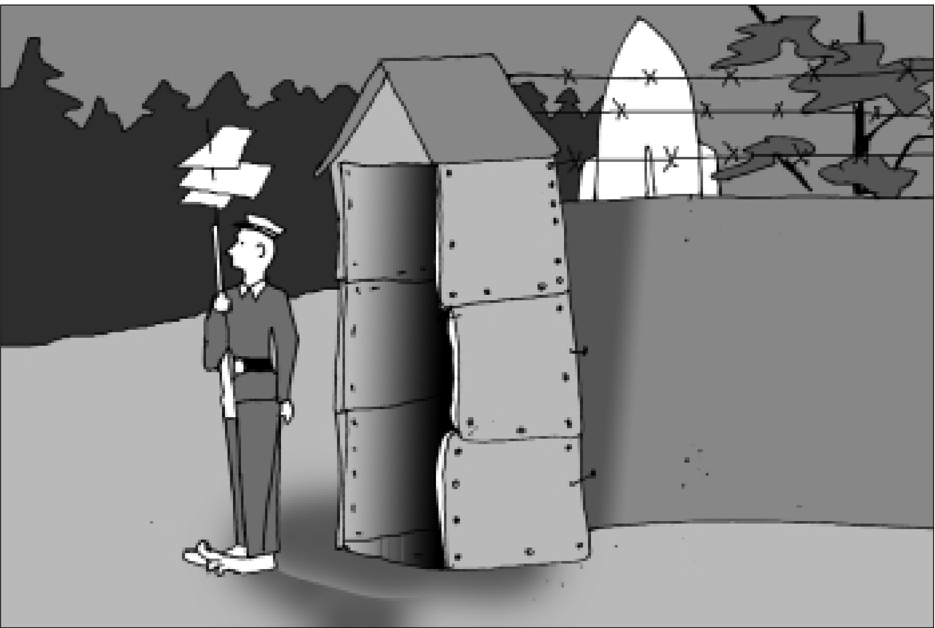
Унаслідок відсутності електропостачання зупинили роботу цехи частини, додалося проблем її командуванню.

Командир військової частини А-1479 Віктор Безпалий уважно ознайомився зі змістом листа до редакції про те, що на базі «не виконуються умови колективного договору щодо забезпечення спецодягом та взуттям, а також засобами індивідуального захисту для всіх видів робіт», «не виплачено річну грошову премію за 2001 рік», інші види доплат (боєготовність, премії) сплачуються у дуже заниженому розмірі.

— На всі ці зауваження в мене досить проста відповідь, — сказав він. — Згідно з кошторисом, затвердженим головним фінансовим управлінням Міністерства оборони України, ми не отримали жодної копійки на спецодяг і спецвзуття.

Головний бухгалтер частини Олена Авдєєва теж була лаконічна:

— Адже ми бюджетники. Всі премії, доплати можемо

Мал. Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

здійснювати лише в межах фонду оплати праці.

Мене ознайомили з наказом Міністра оборони України № 216 за 25 червня 2001 року «Про впорядкування умов оплати праці працівників бюджетних військових частин, закладів, установ та організацій Збройних Сил України», яким керуються у частині.

Єдина суперечність, як я зрозумів із пояснень працівників бухгалтерії, — відсутність фінансування у таких розмірах, які задовольнили б скаржників. Справді, згідно з відповідним наказом військовим можна значно підвищувати зарплату, давати преміальні, але... в межах виділених фондів. Загалом же військове відомство не отримало необхідних коштів для підвищення кошторисних витрат. А тому відчутного додатку до заробітку військовий люд не отримав. Отож звернення менш обізнаних з цими інструкціями, накази співробітників бази — найпевніше, до новообраної Верховної Ради, уряду, в можливостях яких зробити життя українських військовиків достойнішим.

...А втім, частина, попри вищезгадані нюанси, виконує своє буденне і стратегічне призначення. Командир із гордістю показав стрункихсолдатів, які проходили стройову підготовку.

— Практично всі вони з Чернігівщини,— зазначив. — Подивіться, які красені.

— Із харчуванням таких проблем нема, як з електропостачанням?

— Ні. Завдяки спонсорській допомозі молокозаводу вони одержують додаткове масло. Маємо й свою свиноферму, на якій до 30 голів свиней. Отримуємо достатньо й інших продуктів. Тож за час служби чернігівські хлопці сильнішають і важчають на 7—10 кілограмів.

У казармах, солдатській світлиці — чисто, акуратно, затишно. У їдальні — на стінах — картинна галерея. Майстерно написані полотна воїном-художником, який тепер навчається у художньому інституті.

Змістовно організований і відпочинок солдатів. Одне слово, тим чернігівцям, які тут проходять службу, перебування на військовій базі додасть лише змужніння, сили.

— Я вважаю, що й ті проблеми, які є в нас,—сказав Віктор Безпалий,— поступово вирішуватимуться. Скажімо, вже ходить автобус до райцентру. Отже, п'ятирічні поневіряння людей закінчилися. Я порушив питання про те, щоб у нашому медпункті вів прийом терапевт. Адже це неподобство, коли хворій людині, щоб мати лікарняний, треба їхати до райцентру! Порушуємо перед вищим керівництвом і питання про буріння нової свердловини, бо справді у старих — завищений вміст кальцію. На черзі — і будівництво газопроводу до містечка. Природний газ зніме нинішню напруженість у приготуванні, забезпеченні підігріву їжі.

Згадане теж потребує значних коштів. На базі сподіваються на допомогу народного депутата України Федора Шпига, Міністерства оборони України, які поінформовані про проблеми лісового гарнізону.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

КРИМІНАЛ

Чиєю жертвою стала «Тойота»?

Глибокої ночі стався вибух у гаражі поблизу однієї з багатоповерхівок Житомира. Згорів джип «Тойота», що належить подружжю Іваницьких, які є власниками FM-станції «Крок-радіо». Тетяна — директор, а Ігор —головний редактор. Їх позиція однозначна:

— Нині погрози, які лунали під час політичних баталій, стало модно доводити до кінця.

Фахівці з пожежної справи зазначили, що є ознаки, які дають підстави припускати, що підпал умисний. А начальник управління боротьби з організованою злочинністю УМВС в області Валерій Нонік підтвердив, що серед кількох робочих версій, які розробляє слідчо-оперативна група, є і така: «Наслідки передвиборної кампанії».

У Житомирі радіослухач має вибір з шести FM-станцій, чотири з яких місцеві. «Крок-радіо» різко відрізняється від інших тим, що цілком підтверджує свій «підзаголовок»: «радіо для дорослих». Це треба розуміти так: для тих, хто доріс до справжньої музики. Бо тут не почуєш одноденної «попси». Звучать записи тих співаків, в яких справді є голос. Чи багато FM-станцій пускають в ефір твори Баха, поему Шевченка «Гайдамаки» або українську народну пісню?

Слухачі здивовані: кому могли не догодити власники цього співучого, але небалакучого радіо?

Олексій КАВУН.

Житомир.

Кому дістанеться «Вервольф»

АКТУАЛЬНО

Тендер на ефективне використання території, де містилася ставка Гітлера «Вервольф», буде проведено на Вінниччині.

Інтерес до ставки надзвичайно великий

До Вінницької обласної державної адміністрації не раз зверталися представники різних структур — від наукових до бізнесових — з проханням надати дозвіл на дослідження й використання території неподалік Вінниці, де у роки війни було збудовано одне з підземних укріплень Гітлера. Цікаві пропозиції надійшли з Москви і Санкт-Петербурга, деяких інших міст Росії. Недавно свій проект запропонували працівники Київського історико-архітектурного музею.

Кому з них буде надано перевагу, визначить тендер, який планують провести у липні. Для його підготовки створено комісію на чолі із заступником голови облдержадміністрації депутатом облради **Валерієм КОРОВІЄМ.**

— Йдеться про створення історико-археологічного меморіального туристичного комплексу, — уточнює він. — Ми ставимо перед учасниками тендера неодмінну вимогу — відтворити в документах і матеріалах факти злочинів фашизму на території України. Маємо також показати, на чиїх кістках будували ставку, скільки загинуло тут наших військовополонених та мирних мешканців. Ось яке спрямування має бути в майбутньої тематичної експозиції меморіалу.

Але перш ніж розпочати роботи, — веде далі співрозмовник, — потрібно прийняти низку важливих рішень. Одне з них — про зміну способу використання землі, на якій розташована ставка. Це приблизно 20 гектарів лісових насаджень, які належать обласному комунальному підприємству «Вінницяліс». Комісія пропонує депутатам облради розглянути питання про передачу даної території в довгострокову оренду терміном на 20 років. За умови, що її використовуватимуть для створення історико-меморіального туристичного комплексу. Від рішення сесії залежатиме також дата оголошення тендера на ефективне використання тієї території. Це питання планововинести на порядок денний сесії облради у липні нинішнього року. Представники жодної із структур, які відвідатимуть за проведення робіт, — каже співрозмовник, — у тому числі й СБУ, не заперечують щодо реалізації проекту. Майже всі документи стосовно «Вервольфу» нині відкриті для ознайомлення. Це також і схеми розміщення підземних забудов. Без них не обійтися.

— Щодо підземних приміщень, то дослідників якраз найбільше цікавить підземелля ставки. Чи передбачено проведення розкопок?

— Дослідження підземелля передбачається на другому етапі робіт. Однак дозвіл на їх проведення буде дано лише за умови, коли фахівці доведуть безпечність їх виконання. Справа ця надзвичайно складна. Потрібна не тільки спеціальна техніка. Слід залучити науковців, геологів, спеціалістів інших галузей. Тому це — віддалена перспектива. Нині, як я вже зазначав, готуємо документи для проведення тендера. Комісія розглядатиме абсолютно всі пропозиції. Передусім з'ясуємо фінансові можливості претендентів. Адже не секрет, що на створення історико-меморіального туристичного комплексу потрібні чималі кошти. До речі, один з претендентів уже нині готовий покласти в банк 500 тисяч гривень. Названа сума слугуватиме гарантією того, що під час проведення рекультиваційних робіт на території ставки не буде завдано шкоди екології.

До того ж хочу зробити істотне уточнення. Залучаючи зацікавлені сторони, ми діятимемо так, як вважатимемо за потрібне. Бо це наша земля, і ми, а не хтось інший, на ній господарі. А господареві, як то кажуть, завжди видніше, як діяти краще, з користю для себе й громади.

Інформація для роздумів. За попередніми розрахунками одного з комерційних підприємств, що бажають взяти участь у тендері, протягом року «Вервольф» можуть відвідувати від десяти до п'ятдесяти тисяч туристів з різних країн світу. До того ж кількість їх з часом зростатиме — що більше віддалятимуться події війни.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

І жоден вілліс не пережив би того, що Іван

Війна прийшла до Полтави, коли Івановi Самовичу було п'ятнадцять років. Арешт. Загроза потрапити до жахливого концтабору для військовополонених, саме тут, під Полтавою. Там полонені жили в норах за колючим дротом. Їх не годували. Звідти не поверталися. Але він утік від конвою. Ще арешт. Забирали на роботу до Німеччини. Знову втік. Пішов із братом до партизанського загону. Коли радянські війська прийшли в місто, із загону в 28 душ залишилося троє. Серед них і він. Пішов до діючої армії піхотинцем.

Хто лічив, скільки солдатів на війні рятували машини?

Під час другої світової війни США постачали радянській армії «студебеккери», «доджі», «вілліси». Вони дуже допомагали нашим солдатам долати важкі дороги війни. Іван закінчив війну на Ленінградському фронті, де служив другим заряджаючим протитанкової гармати ЗІС-3 у 83-й артилерійській бригаді, цілком оснащеній американськими машинами.

Фото автора.

Цей «вілліс» **(на знімку)** Іван Антонович Самович складав аж вісімнадцять років. Так довго тому, що всі деталі в нього саме «віллісовські», тобто американські. Щоб одержати деякі з них, доводилося звертатися навіть в Америку, на завод «Форд». Тепер машина на ходу!

А ідея скласти «вілліс» виникла в Івана Антоновича після того, як командир його винищувального авіаполку Володимир Янчевський врятував йому життя. Це трапилося невдовзі після війни, під Читою, де служив Іван авіатехніком. Янчевський був льотчиком-випробувачем і чудовою людиною. Він дуже любив саме «вілліс».

Іван Антонович залишився солдатом. Вдачі він суворої. Коли на дверях його гаража хтось зафарбував старе гасло «Ніхто не забутий...» — він відновив написане і прималював знизу велику дулю: щоб більше ніхто не зазіхав.

Тетяна ПЕТРОВСЬКА.
Київ.

Паради наших прадідів

Наближається річниця історичного Параду Перемоги, що відбувся в Москві 24 червня 1945 року. Тих, хто брав у ньому участь, залишилося зовсім мало. Один з них — киянини Вадим Олександрович Захаров.

Народився він 1920 року. Перед війною служив на іранському кордоні. В бій вступив під Полтавою, перше поранення отримав восени сорок першого в боях за Харків, друге, тяжке поранення — весною сорок другого в боях за Донецьк, а вже влітку того року воював під Сталінградом. Очолював розвідгрупу, і язика не раз брати доводилося. Знову поранений, якраз в одній з розвідоперацій. Після цього, весною сорок третього, був комісований з армії. Послали його працювати головним механіком на швейний комбінат. Але так йому було соромно працювати на цьому виробництві — адже там самі жінки, у кожної чоловік на фронті, а він, на вигляд наче здоровий, вештається по цехах! Не стерпів, попросився на фронт, воював на Третьому Білоруському в протитанковому винищувальному дивізіоні. Мав ще одне поранення, закінчив війну в Прусії.

... На Парад Перемоги брали лише з нагородами, а він мав на той час два ордени Червоної Зірки, два —Червоного Прапора й медаль «За оборону Сталінграда». Готувались до параду посилено. Останні сім днів репетиції йшли на Красній площі з опівночі до ранку. На тих репетиціях він бачив маршалів Будьонного й Ворошилова — обидва, мов ротні старшини, бігали й кричали: «Вище ногу!» Та ось настав той день, заграли тисячі труб, пролунала команда, і «коробочки» рушили. На виході з площі, коло Храму Василія Блаженного, стояли люди й кидали квіти під ноги солдатам. Йому запам'яталось повернення до казарм: «Ми були молоді, задерикуваті, та ще й у такому ейфоричному настрої! Проходячи повз французьке посольство, вирішили грянути «Тачанку» — почали її 20 заспівувачів, а приспів підхопили всі 400 чоловік! Аж скло у вікнах забряжчало! З посольства повискакували люди, але, зрозумівши, в чім річ, привітно замахали нам руками!» Недавно Вадим Олександрович написав спогади: «Я брав у часть у Параді Перемоги. Йшов у першій шерензі. На кінострічці мене добре видно. Коли по телевізору показують цей історичний парад, діти й онуки кажуть: «Наш дідусь іде!» Минуть роки, мене не стане, а дорослі онуки показуватимуть своїм дітям, моїм правнукам, молодого дідуся, котрий крокує парадним маршем Красною площею...»

Ольга КОЗИРЄВА.

Шукайте, і вам допоможуть

За 10 років, що минули від дня заснування служби пошуку Товариства Червоного Хреста України, до неї звернулося майже 280 тисяч громадян. Із них 42 тисячі змогли дізнатися про долю своїх рідних. На жаль, іноді вдавалося розшукали лише їхні могили...

Днями ця служба відзначила свій ювілей. Сюди звертаються матері солдатів, котрі пропали безвісти, і родичі тих, хто нині живе в «гарячих точках», куди не можна додзвонитися і де не працює пошта. Але через Червоний Хрест все-таки можна надіслати звісточку й отримати відповідь. Цим, до речі, часто користуються громадяни Афганістану, які тимчасово проживають в Україні.

Червоний Хрест — чи не єдина пошукова організація в Україні, що не бере грошей за свої послуги (її фінансує Міжнародний комітет Червоного Хреста). Левова частка тих, хто сюди звертається, розшукують зниклих у роки Великої Вітчизняної війни, під час якої близько 6 тисяч наших співвітчизників загинули в концтаборах або просто безслідно зникли. Допомагають тут колишнім остарбайтерам і військовополоненим — розшукують документи, що підтверджують факт перебування в нацистському таборі, гетто, в полоні або на примусових роботах.

Крім того, за 10 років український Червоний Хрест допоміг розшукати 5,8 тисячі могил радянських солдатів, котрі загинули на території Західної Європи під час другої світової.

На жаль, попит на такі послуги буде завжди. Бо не навчилося ще людство жити в мирі. Інна Хоблова, яка працює в службі від року її заснування, займається розшуком громадян, котрі пропали в зонах сучасних воєнних конфліктів. Найбільше запитів надходить про долю родичів в Абхазії, Чечні та Афганістані. Трапляється, що людей розлучають і суто «цивільні» обставини. Нещодавно, розповідає Інна, прийшов просити допомоги батько, котрий довгі роки безуспішно розшукує дочку. 10 років тому вона вийшла заміж за іноземця і поїхала в Конго. Відтоді — ні листів, ні телефонних дзвінків.

За словами президента Товариства Червоного Хреста України Івана Усіченка, запорукою успішної діяльності служби пошуку стало використання сучасних технологій і добре налагоджених партнерських зв'язків з держархівами, різними урядовими та неурядовими організаціями в усьому світі. Є й іще один «секрет»: не можна залишатися байдужим до чужого болю, який не здатний погамувати час.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

ДАТА

Гарячий червень легендарного Севастополя

60 років тому завершилася героїчна оборона Севастополя. 30 червня 1942 року радянське командування прийняло рішення залишити місто.

Але окремі бої тривали ще аж до 12 липня, оскільки вивезено на Велику землю було дуже небагатьох оборонців міста — якихось півтори тисячі, переважно командний склад, решта — понад сімдесят тисяч бійців, лишилися на полон і погибель.

Я був поранений і вивезений на Кавказ раніше, й про останні дні оборони знаю від своїх уцілілих побратимів. Приміром, майор Заруба розповів про загибель генерала Петра Новикова, котрого залишили за командувача. Катер з Новиковим відчалив від мису Херсонес в ніч на 2 липня, але біля мису Ай-Тодор полтрапив у кільце ворожих кораблів. Катер узяли на абордаж, генерала захопили в полон після жорстокого рукопашного бою й згодом убили.

Інші мої бойові друзі лишилися на Херсонесі, на позиціях 35-ї батареї, і вирішили прориватись у гори, до партизанів, куди ще раніше пробився командир полку 109-ї дивізії майор Рубцов. Туди пробивались полковник Піскунов, майор Дацко, лейтенант Леонтьєв та інші, цих відчайдушних людей було багато. Вони йшли понад самим морем на Балаклаву, патрони, воду та їжу брали з боєм. Так тривало кілька днів і ночей. Зрештою, німцям це набридло, вони пустили з моря італійські катери з вогнеметами, щоб випалити останніх героїв-севастопольців. Там загинуло багато людей, але «армія» Піскунова вперто рухалася на Балаклаву. Вже було рукою подати до Байдарських воріт і тут бійці Піскунова натрапили на ворожий заслон. Надійшла команда: «Прориватися, хто як може!» Цей заслон прорвали (до речі, дорогу показували нашим бійцям татарські підлітки — от тобі й міф про «татар-зрадників»!). 12 липня у жорстокому рукопашному бою лейтенант Леонтьєв потрапив у полон. Останнє, що він бачив, — німецькі пікірувальники ще «клювали» останніх захисників Севастополя.

Леонтьєв розповідав про все це вже аж на початку 80-х, під час зустрічі ветеранів оборони. Він був тоді майже зовсім сліпий, а спогади, які ніколи не полишали його, читав нам у віршах!

Я помню все:
Как стойко, дерзко мы сражались,
Как Севастополь весь сгорел дотла...
И вот мы в бухтах — тысячи народа,
Как те кутята, мечемся туда-сюда,
Ни кораблей, ни шлюпок или лодок,
Нам нет отхода!
А море чистое, спокойная, свободная вода...

Із цим чоловіком, що багато вистраждав, я ще раз зустрівся і на війні, в серпні 1944-го під час Ясько-Кишиневської операції, коли нам на допомогу кинули штрафників. Серед них був і Сергій Леонтьєв —з'ясовується, за отой севастопольський полон він потрапив у штрафроту й мусив «змивати ганьбу» кров'ю, хоч у трагедії Севастополя, покинутого командуванням, не було його вини. Жорстока доля: у нього було поранення, але хтось розсудив, що воно легке, і Леонтьєва знову послали в бій штрафником, отримувати тяжке поранення. Тому наша зустріч під Ясами була сумною. Його вже нема з нами, але лишилися вірші і пам'ять.

Григорій ГАРАЩЕНКО,
учасник оборони Севастополя.

На знімку: контратака морської піхоти під Севастополем.

Коли хочеться бути Жанною д'Арк або Річардом Левове серце

По неділях у Балаклаві — древньому передмісті Севастополя — настає середньовіччя. В Генуезькій фортеці лицарі ордену іонітів б'ються на мечах та списах за право обрати королеву кохання і краси. Вразливим глядачам залишається лише охати, коли шляхетні лицарі вступають у двобій. У лицарському турнірі брала участь і пані, що справно орудувала мечем. Гуркіт та пороховий гар пострілів під час штурму цитаделі, змагання лучників і арбалетників.

Цю виставу влаштував севастопольський центр історичної реконструкції «Легенда».

У всьому світі дедалі більшої популярності набувають військово-історичні клуби, що відтворюють ті чи інші епохи та події. Це дороге задоволення, і воно потребує вкладень: зброя на поєдинках серйозна, її реєструють за всіма правилами, встановленими правоохоронними органами. Центр існує вже два роки в режимі клубу, але як молодіжна організація зареєстрований нещодавно. Потрапити сюди непросто: бажаючий оживити минуле має пройти протягом півроку випробний термін. У центрі занять хоч відбавляй: кожен власноруч робить костюм середньовічного лицаря із дотриманням усіх умов історичної достовірності (вага однієї лише кольчуги — 18 кг). Окрім того, готують макети середньовічних гармат, розроблюють сценарії лицарських турнірів і реконструкції історичних подій. Незабаром на території фортеці буде розгорнуто експозицію лицарської зброї XIV—XV століття, де будь-хто матиме можливість приміряти на себе лицарські обладунки.

У реальному житті у шляхетних лицарів різні професії — переможець турніру — робітник, а командир загону лицарів Олексій Козинцев — науковець Інституту біології південних морів. Обрана переможцем королева кохання і краси, як з'ясувалося, була заміжня, та й у її удаваного шанувальника теж є дружина.

Генуезька фортеця Чембало — унікальна архітектурно-археологічна пам'ятка середньовічної епохи — є однією з філій національного заповідника «Херсонес Таврійський».

Археологічні дослідження фортеці розпочалися 1991 року, але з деяких причин їх було перервано на кілька років. З 1998 року розкопки відновлено спільною експедицією цього заповідника і Харківського національного університету. Нещодавно було підписано договір між фірмою «ТурІнформСервіс» та національним заповідником «Херсонес Таврійський» на екскурсійне обслуговування і проведення на території фортеці історичних свят. Це сприятиме відродженню унікальної пам'ятки та фінансуванню розкопок.

Надія ЄРОХІНА.

Фото Сергія СВЄТЛИЦЬКОГО.

КУЛЬТУРА

Любов на відстані й зблизька

Є товар, на якому не зазначають терміну придатності. З цим товаром мають справу особливі люди, як-от Ірина Осадча, арт-директор київської галереї «Ірена».

ОРФЕЇ І КОРИФЕЇ

Вона схожа на єгиптянку часів Нефертіті — той самий таємничий напівсмуток у темних, ледь розкосих очах.

В юності вона починала як журналістка, і мені про неї частенько розповідав старший колега-газетяр, вочевидь давно закоханий у неї на відстані. Такі чоловіки мають пильне око. Якось він каже: «Уяви, до неї вчора запросто під'їхав на мотоциклі з дипломатичними номерами якийсь військовий! Купив картину!» Той екзотичний мотоцикліст довго не давав нам спокою. Адже ми з колегою десь в однаковому становищі: і я лиш на відстані милуюся чудесним товаром пані Ірини, і то — як пішохід! Тож бесіду ми почали саме з того мотоцикліста. Вона усміхнулася:

— А, то пан Лі Меррік, колишній військовий аташе Посольства Британії. В галерею він потрапив випадково й так захопився, що став постійно тут бувати. А той мотоцикл нашого мотозаводу він купив тут і пів-Києва на ньому перекатав! Коли від'їжджав додому, його проводжали не лише військові, а художники й інші цивільні! Тепер пан Меррік — офіцер з'язку НАТО в Україні, і я оформила той офіс для першого офіційного прийому. Меблів там ще не було, і він попросив побільше картин, довірившись моєму смаку. Казав, військовим дуже сподобалося.

— Картинами цікавляться не лише іноземці, а й наші. Хто вони?

— Перші покупці були переважно ті, хто з'їздив за кордон. Побувавши там, де культура — це культ, люди почали шукати тут того самого. І їм треба допомогти, підказати, що варто брати не все підряд, а вкладати капітал у те, що колись утішить не лише тебе. Тут треба смаку й сміливості, щоб сказати: цього художника купіть, підтримайте, вкладіть у нього гроші. Тому я в пошуку, працюю з молодими художниками, вони швидко схоплюють сучасні цінності. Але їх треба спрямувати, вони так само шукають художнього ідеалу, як і замовники. Їм треба нагадати: не йдіть за публікою. Ми маємо показати, що таке мистецтво, зокрема українське.

— Спробуй, покажи, якщо «покупець завжди правий»!

— Це так, але наші покупці молоді, переважно 30-річні, вони багато досягли в бізнесі і знають, що треба шукати й культурного збагачення. Вже не рідкість, що бізнесмен з родиною йде на виставку, не купити, а подивитися.

— А дивитись є що?

— Галерея «Ірена» влаштувала понад 300 виставок. Це пам'ять покоління. Адже це було чудове десятиліття — ми ніби прожили за цей час сто літ, а що лишилось? Багато вивезено за кордон. Борис Возницький, знаменитий директор Львівської картинної галереї, вважає: за ці десять років зникло більше пам'яток культури, ніж за роки радвлади. Парадокс! Тому я й хочу хоч щось зберегти. Але це повинна робити не лише я. Має бути Музей сучасного мистецтва. Ми всі про нього мріємо, але має бути ініціатива держави. А недержавній структурі, як моя, без сприяння держави важко. А законодавство не підтримує цю діяльність. І покупця не підтримує. На Заході, купуючи картину в художника, навіть не для музею, а собі, ти частково звільняєшся від податку. Там вигідно сприяти мистецтву. Там нафтовий магнат подарував галерею своїй жінці чи дочці — як іграшку, з оплатою всіх видатків! Ми переважно починали без капіталу, тож про колекцію на продаж мови нема. Доброго дяді не було, і я зрозуміла: треба збирати власну колекцію, потім щось продавати, докуповувати нове й знову продавати. Це спрямовано не так на розширення галереї, як на розкрутку художника. Адже чим більше його знатимуть, чим більше його робіт матимуть у себе вдома, в офісі наші люди — тим більше вони захочуть це придбати, й більше цього зостанеться в Україні. Байдуже, в музеї чи вдома.

— Держава осторонь, але район сприяє вам?

— Я в Шевченківському районі перша почала займатися цим. Велика Житомирська й вулиця Артема — банківська магістраль, тут банків багато. Коли я відкрила галерею на Артема, 35, район, мабуть, вирішив: ну, хай буде, аби не кримінал! Але панові Романюку, голові держадміністрації, його заступникові панові Кияниці, що опікувався нежитловим фондом — їм самим подобалося тут бувати! Досі район (глава адміністрації пан Харитончук) продовжує нам пільгову оренду. О, наш район — як тато! Інші дорого беруть з галерей за оренду.

— Вашій галереї — 11. Є клієнти, котрі з вами всі ці роки?

— Нема. Є більш-менш постійні. Та кожен галерист мріє працювати на того, хто приходив би не сувенір купити чи оздобити офіс для євроремонту, а щоб збирав цілісну колекцію. Така колекція — живий елемент мистецького процесу. Але такого замовника нема. І у колег, я знаю, нема. Хіба що колекціонери з-за кордону. Якщо маєш вдома, в офісі картини, це ще не колекція. Це лише може стати основою колекції, і добре, що це є. Це почало з'являтися десь із 1994—1995 років, коли більш-менш стабілізувалася економіка. Це ще не та стабільність, завдяки якій я можу постійно купувати роботи. Але вже виокремилося певне коло покупців. Переважно глави фірм, що можуть собі це дозволити. А також банківські структури, представництва спільних фармацевтичних фірм.

— Скільки це коштує, коли не секрет?

— Роботи продаються від 100 гривень до 2500 доларів. На щось дорожче практично нема клієнта.

— Клієнт, окрім грошей, повинен мати смак?

— Бажано. От Леонід Козаченко свого часу зробив ремонт в офісі Украгробізнесу й закупив одразу 20 картин. Їх ми з мистецтвознавцем підбирали на місці. І Козаченко не диктував: я хочу так, бо я платив! Він вірив нам, і цим допоміг — я збагнула, що можу сама професійно заробляти.

— Такі замовники — рідкість?

— Ні, просто люди дуже різні. Є клієнт-бізнесмен з художньою освітою, сам обирає все на свій смак, і добре це робить. Ну, то виняток. Зрештою, покупець має передусім знати своє діло: політику, фінанси. А якщо йому потрібен сувенір чи рекламна продукція, хай ідe не до рекламного бюро чи художника, а до галереї, до мистецтвознавця. Втім, смаки ростуть і попит теж.

— А хто формує смаки: замовник, художник, галерея?

— На жаль, більшість робіт нині купують не в галереях, а безпосередньо у художників. Але це не означає, що художник диктує смаки. Він може продати й халтуру.

— Але легше зайти в галерею, ніж у майстерню.

— Галерей не так багато. Активно працюють 30—40, для Києва це мало. У провінції ще менше. Може, тут винні й ми: у покупця до нас не досить довіри. Він же не хоче купити кота в мішку. Отож я мушу знати все, що діється в мистецтві й у бізнесі, щоб повернути замовника душею до себе. От він хоче купити сучасного Мікельанджело, і може купити! Але йому треба цього Мікельанджело розгледіти. Бо того, давнього, розгледіли не одразу. І це треба пояснити. А щоб пояснити, я маю бути політиком, фінансистом, знати, що там робиться, чим вони дихають. Я маю бути психологом. Як хто зайде, мушу збагнути: чому зайшов, чого захоче, чого ні. Він так і каже: подобається, а не розумію, чому. Зрозумію — куплю. Зрештою, він зрозуміє не картину, а мене, і купить картину! Буває й так.

— Як вас знаходять?

— По-різному. Вже четвертий рік в Інтернеті є сайт галереї «Ірена». Але не слід пасивно чекати, доки тебе знайдуть. Якось був курйоз. Телефонує незнайомець, каже: «У вас на сайті є дані про натюрморт зі штопором, можна глянути?». Виявилося, він колекціонує штопори, і всякі у нього є, лише намальованого нема! Ну, купив. Тобто він в Інтернеті за словом «штопор» знайшов нашу галерею! Відтоді я кажу художникам: не пишіть «Картина без назви», покупець назву любить! А як всерйоз, треба працювати з сайтом, щоб він був докладним, щоб його знали бізнесмени, турфірми. Треба просувати товар.

— Тепер про моду. Вона є на мистецькому ринку?

— Спершу модне було абстрактне мистецтво. Бо набрид соцреалізм, буквалізм. А ще люди за кордоном дістали враження, що абстрактне мистецтво є ознакою достатку. Але тепер ті самі люди знову беруть щось сюжетне. Чому? Бо ми вчилися по книжках, де були такі картинки, з ясним смислом, з підказкою, це лишається в душі, до цього ми повертаємося. Абстрактні роботи беруть іноземці, у них інші сентименти.

— Мистецтво — товар делікатний, інтимний. І покупець боїться не так продешевити, як здатися невігласом...

— Справді, їм буває важко освоїтися. Скажімо, банкір у себе в кабінеті вільний, цікавий, балакучий. А сюди прийде — як їжак, бо він не в своїй тарілці, не знає, куди подіти мобілку! Та якщо він зайшов на п'ять хвилин, а побув довше, це вже радість! Він не хоче звідси йти — значить, не втрачений для мистецтва, він наш. І прийде ще.

Віталій ЖЕЖЕРА.

P. S. Якщо він прийде до галереї «Ірена» зараз, то потрапить на виставку Віктора Кудіна, знаменитого архігумівця, архітектора і карикатуриста, котрий цього разу вперше показує свій живопис. Пані Ірина, як завжди, любить несподіванки...

У НОМЕР

НАУКА Й ОСВІТА: РАЗОМ ДО МАЙБУТНЬОГО

Нещодавно відбулося спільне засідання президії Національної академії наук України та колегії Міністерства освіти і науки України. В ньому взяли участь віце-прем'єр-міністр Володимир Семиноженко, голова Комітету Верховної Ради України з питань освіти та науки Сергій Ніколаєнко, президент НАН України Борис Патон та члени президії НАНУ, міністр освіти і науки Василь Кремень та члени колегії Міністерства освіти й науки, відомі вчені, народні депутати України.

Після представлення новообраного голови Комітету ВР України з питань освіти і науки, народного депутата України Сергія Ніколаєнка з доповідями на засіданні з головного питання порядку денного — «**Про подальший розвиток співробітництва НАН України та Міністерства освіти і науки України на 2002—2007 роки**» — виступили **Борис Патон і Василь Кремень**. Обидва доповідачі грунтовно окреслили широке коло питань, пов'язаних із новими аспектами співпраці вчених і педагогів у справі навчання та підготовки спеціалістів для різних галузей народного господарства, наукових кадрів, а також торкнулись проблем фінансування науки, мотивації та піднесення престижу цих споріднених галузей, які зрештою визначають інтелектуальний потенціал суспільства, його здатність адекватно реагувати на соціально-економічні трансформації в країні.

З обговорених питань, які підсумував віце-прем'єр-міністр **Володимир Семиноженко**, прийнято відповідну ухвалу. Після внесення доповнень і врахування зауважень її буде передано як керівництво до дії усім академіям країни. Президент НАН України та міністр освіти і науки скріпили своїми підписами угоду про співпрацю, де третьою опорою має стати профільний комітет Верховної Ради, що обіцяв свою підтримку в розв'язанні питань, порушених учасниками засідання.

Учасники засідання, відомі вчені й організатори науки не обминули мовчанкою і підготовку дисертантів, діяльність ВАКу, збереження вітчизняних наукових кадрів. Зокрема, член президії НАН України, член-кореспондент НАН України та Академії педагогічних наук, доктор фізико-математичних наук, професор **Станіслав Довгий**, зупинився на проблемах реформування унікального навчального закладу — Малої академії наук, створення дійової системи підтримки талановитої молоді. Йдеться про майбутнє України, її юні обдарування, якими вже тривалий час опікується вчений і педагог, а нині —народний депутат України.

Талановита молодь — під опікою

— Мала академія наук України — один з показових прикладів створення дійового механізму підтримки талановитої молоді, —зазначив Станіслав Довгий. — Цей провідний позашкільний навчальний заклад працює з учнівською молоддю, яка прагне до науково-дослідної, експериментальної роботи з науки, техніки, культури тощо. У складі Малої академії наук — 25 регіональних, а також Севастопольське та Київське відділення, 102 наукові товариства. Тут діють наукові секції: хіміко-біологічна, фізико-математична, історико-географічна, техніко-технологічна, мистецтвознавства і філології, обчислювальної техніки, програмування, а також численні наукові гуртки та експериментальні лабораторії.

МАН охоплює 37 тисяч майбутніх науковців. До роботи її наукових гуртків залучено співробітників 44 провідних установ Національної академії наук України та Академії педагогічних наук України. Мала академія наук співпрацює з 41 вищим навчальним закладом Міністерства освіти і науки України та понад 300 позашкільними навчальними закладами різних типів. Гуртки і наукові секції очолюють знані вчені. Фінансування її діяльності в рамках Міністерства освіти і науки є базовим, проте недостатнім для масового залучення молоді. Завдяки сприянню Всеукраїнського благодійного Фонду підтримки науки і освіти вдалося залучити майже 3 мільйони гривень для розширення діяльності Малої академії наук.

Багаторічна діяльність академії підтвердила, що копітка робота з учнівською молоддю дає вагомі результати. На щорічному Всеукраїнському конкурсі-захисті науково-дослідних робіт майбутні науковці захищають свої наукові роботи в 35 секціях, які об'єднують 6 відділень. У цьогорічному конкурсі, що відбувся у квітні, взяли участь 807 юних науковців з усіх регіонів України.

Наприклад, за сприяння та фінансової підтримки національного оператора зв'язку «Укртелеком» організовано та проведено фінальний тур Всеукраїнського турніру юних фізиків «ТЮФ-2001», в якому взяли участь понад 300 учнів. Переможці отримали сучасні комп'ютери, а фізико-математичному ліцею при Національному університеті ім. Тараса Шевченка надано безплатний доступ до Інтернету.

За фінансової підтримки ВАТ «Укртелеком» було організовано й поїздку переможців всеукраїнських олімпіад з біології, хімії та фізики до аерокосмічного центру США. 20 дійсних членів Малої академії наук разом з першим космонавтом України Леонідом Каденюком на запрошення науковців Вищої школи Лейк Брентлі (Орландо, штат Флорида) в рамках спільного науково-освітнього проекту «Програма обміну учнів та вчителів у галузі космічних наук-2001» взяли участь у семінарі та обговоренні результатів отриманих експериментальних даних за спільними космічними програмами, зустрілися з провідними американськими вченими, громадськими та політичними діячами. Цього року 25 переможців та призерів всеукраїнських і міжнародних олімпіад, Всеукраїнського конкурсу—захисту науково-дослідних робіт учнів Малої академії наук з 10 областей та міста Києва відвідали одну з найпрестижніших міжнародних виставок у галузі інформаційних технологій «CeBIT-2002» (до речі, цю поїздку організовано Україною вперше в історії міжнародної виставкової діяльності). Після повернення з Ганновера учасники молодіжної делегації зустрілися з Президентом України. — Серед найближчих перспектив діяльності МАН, —сказав насамкінець Станіслав Довгий, — створення наукових лабораторій, розширення мережі експериментальних наукових секцій та гуртків, заснування очно-заочної школи та університету юного науковця, створення власного видавничого центру, видання журналу «Вісник Малої академії наук». І — набуття статусу юридичної особи, що дасть можливість перейти на якісно вищий рівень діяльності.

Дух Святий зійшов

(Початок на 1-й стор.).

Святе Письмо так оповідає про цю переломну подію в історії людства: «Коли ж почався день П'ятдесятниці, всі вони однодушно знаходилися вкупі. І нагло зчинився шум із неба, ніби буря раптова зірвалася, і переповнила весь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язики поділені, немовби огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав» («Дії Святих апостолів»).

Що криється за цими біблійними словами? Чи всі ми розуміємо їх первинний зміст? Що взагалі означає для нас, сучасних, механізованих, комп'ютеризованих, цей начебто архаїчний празник Святої Трійці? Лише привід законно перепочити від трудів наших праведних, освятити пахуче зілля, зібрати за небуденним столом гостей? Чи підстава ще раз замислитися — під тиху молитву у храмі чи наодинці з самим собою, суть не важливо — про нашу найбільшу матеріальну відповідальність за моральний вміст органу, який зветься безсмертна душа?

Про глибинне значення події, яку завтра ми відзначатимемо згідно з власними поглядами і розуміннями, розповідає настоятель київського храму Бориса і Гліба (УАПЦ), народний депутат, член Комітету ВР зі свободи слова та інформації Юрій Бойко.

— День Святої Трійці належить до найбільших християнських свят. Його актуальність не втрачається з плином років і навіть століть. Навпаки, нині для нас воно особливо важливе...

— Чому особливо?

— У Біблії сказано, що «люди побожні від усякого народу під небом» почули, що апостоли почали розмовляти їхньою власною мовою. Це означає, що Господь благословив усі мови, всі вони рівні перед Ним. І кожний народ має молитися мовою своєї матері, а не запозиченою у сусідів. Бог розуміє українську і без перекладу, якщо вже висловитися по-сучасному. А чи ми виконуємо цю Його настанову? Згадаймо, в якому стані наше рідне слово. Ось у чому особливість цього свята. Ми повинні прийти до розуміння, що таке українська мова, щоб вона не нехтувалася багатьма українцями. Я про це кажу з болем не тільки як духовна особа, а й як член парламенту. Верховна Рада нарешті повинна вдатися до рішучих дій у захисті української мови, звичайно, враховуючи інтереси інших національностей. Але є держава, і є державна мова.

Це лише один з аспектів важливості дня Святої Трійці. Христос сказав до апостолів: буде ліпше, коли Я відійду від вас, бо коли відійду, я зішлю Духа втішителя. До дня П'ятдесятниці навіть апостоли не мали тієї сили і впевненості, які одержали в день зішестя Святого Духа. А з дарами, що їх Бог послав через нього, не тільки апостоли, а й проста, смертна людина одержала силу і впевненість. Що це за дари? Це, як уже сказано, дар рідної мови, дар зцілення, дар учительства. Розумієте, це свято дає нам можливість якнайкраще збагнути суть і Бога, і людини, їхній нерозривний зв'язок. А просто освятити в церкві зілля, прибрати ним квартиру і сісти до столу — це не християнський чин, а звичайний ритуал, що має мало спільного зі справжніми чеснотами віруючої людини. Той, хто відчуває у собі Божу силу, впевненіший і сильніший у цьому грішному світі. Він легше реалізовує свої природні можливості. Він здатен віддавати, а не тільки одержувати щось від Бога, суспільства чи окремих людей.

— Ви священик. Напевне, було б логічніше, якби займалися питаннями культури і духовності, а тут свобода слова. Чим пояснюється цей вибір?

— Вищесказаним мною — відчуттям у собі Божого дару відстоювати найважливіші ідеї. А якщо людина не матиме вільного слова, то всі розмови про розвиток культури, зміцнення духовності і захист рідної мови — порожній звук. Правда — ось що первинне. Недаремно сказано: пізнай істину, і вона зробить тебе вільним. А пізнати істину можна лише тоді, коли її не загортають у цензурну обгортку.

Для мене вибір саме цього комітету усвідомлений. Я з власного досвіду знаю, що таке заборона свободи слова. Але це не зовсім святкові спогади... Крім того, за своєю першою освітою я художник-оформлювач книжок. І тому нині працюю за профілем.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

— Ви поборник свободи слова, але ця свобода несе не тільки правду, а й проповідує речі, які не зовсім в'яжуться з християнськими заповідями: розпусту, насилля, наркотики...

— Так. На сьогодні правда надто дозована, і надто вільна та потойбічна сторона начебто свободи слова, про яку ви кажете. Але ж я недаремно вжив слово «начебто». І це ще одна причина, чому я, священик, пішов працювати у комітет зі свободи слова.

— За стародавньою традицією, Зелені Свята є поминальним днем. Днем вшанування пам'яті невинно убієнних...

— Сьогодні і завтра ми молимося за всіх, хто спочив у Бозі, але особливо за душі невинно убієнних. Це справді давній звичай — поминати тих, хто згинув безвісти, наглою смертю, на далеких дорогах і в чужих невідомих краях. В Україні завжди було таких багато —відомих і безіменних вояків-героїв, що гинули в боротьбі за честь, волю і славу своєї Батьківщини. І знову ж таки, повертаючись до своєї парламентської «прописки», нагадаю, що ми маємо в ці дні пом'янути всіх убієнних журналістів. Як священик я молитимуся за спокій їхніх душ. Як народний депутат робитиму все, щоб ваші колеги не гинули за правду, за чесне і вільне слово.

З гостем «ГУ» розмовляла Людмила КОХАНЕЦЬ.

Коли їх убивали, стогнала земля і сивіли трави

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

«Дем'янів лаз» — урочище під Івано-Франківськом. Тут покояться останки жертв сталінських репресій. У день вшанування пам'яті невинно убієнних пом'янімо їх щирою молитвою і теплим словом. Пом'янімо всіх, хто загинув від страхітливих режимів. Вони мали різне забарвлення, але однакову суть — людиноненависництво.

На початку 70-х років одна із західних радіостанцій «дезінформувала» слухачів жахливими фактами: після «золотого вересня» біля кожного міста й містечка в Західній Україні виростали таємні могили. Кулею і кров'ю НКВС встановлював «найгуманніший» лад. «Ворожий голос» згадав і «Дем'янів лаз». А вже наступного після передачі дня бульдозер «прасував» урочище, як найдбайливіша господиня святкову скатертину. За вказівкою «згори» працівники «Сільгосптехніки» маскували місця масових поховань. Але можна зрівняти землю, можна втрамбувати кістки. Та навіть потужна техніка і найсуворіші вказівки не змогли вичавити з пам'яті очевидців спогадів про страшні чорні дні, коли кидали в яму трупи їх замордованих земляків.

У вересні 1989 року з ініціативи осередку «Меморіал», створеного при Івано-Франківському культурно-науковому товаристві «Рух», у «Дем'яновому лазі» розпочалися розкопки. Ними керував голова осередку Роман Круцик.

— Ми добилися офіційного розслідування і порушення кримінальної справи. До роботи було залучено групу авторитетних судмедекспертів. Пам'ятаю, який гвалт супроводжував нашу діяльність. Ще не встигли ми вивернути першу груду землі, як у місцевій пресі вже розставили крапки над «істиною»: тут поховано жертв фашистів чи бандерівців. Але вже перші знайдені документи спростували цю брехливу «публіцистику».

У кишенях вцілілого одягу (без доступу повітря, у глинястому ґрунті, просякнутому дощовою водою, речі добре збереглися) було знайдено протоколи обшуків (людину тільки затримали, навіть не судили, а вже винесли вердикт кулею) і вироки сумнозвісних «трійок». Розслідування показало: жертвам інкримінували переважно антирадянську діяльність. Навіть тоді, коли «злочинці» ще не встигли «переночувати» з радянською владою. Наприклад, їх «визволили» 17 вересня 39-го, а вже 21-го кулі шукали потилиці «заклятих ворогів». Розстрілювали свідомих і затурканих, старих і юних, чоловіків і жінок. Серед 524 знайдених останків 151 — жіночі. Розстрілювали дітей. У цьому моторошному «звалищі» людських кісток і напівзотлілого одягу знайшли крихітний скелетик: немовля було дротом прив'язане до матері, навіть збереглися рештки пелюшки. Чим новонароджене завинило перед тодішньою владою? Може, його плач нагадував буржуазно-націоналістичну пропаганду — і колючий дріт став логічним висновком популярної в ті часи розстрільної статті?

— Одна жінка впізнала батька по вельветовій куртці, — згадує Роман Круцик. — Вона була ще підлітком, коли батька забирали з дому. Дівчинка ридала, тримаючись за рукав куртки, благала залишити з нею тата. Через п'ятдесят років вона зустрілася з тим, що залишилося від батька, — його одягом. За кілька днів у Горохолині на сільському цвинтарі ховали... куртку. А Іван Космик зі Снятинського району свого брата впізнав по чоботах. Він сам їх йому пошив. Брат тоді був восьмикласником...

Це лише кілька епізодів, лише кілька рядків з чорної і страшної історії. Нашої з вами історії. Наприкінці жовтня 1989-го більш як п'ятсот тисяч людей взяли участь у похороні жертв «Дем'янового лазу». Коли їх убивали, згадують очевидці, стогнала земля і сивіли трави. Коли їх ховали, стогнали дзвони. І сивіло осіннє небо. Навіть там, угорі, воно плакало від земного невимовного горя.

Завтра в урочищі «Дем'янів лаз» знову буде людно. Галичани за давньою традицією вшановують пам'ять героїв. Щорічно на Зелені Свята тут поминають закатованих своїх земляків. У жалобних урочистостях візьме участь і делегація київської міської організації товариства «Меморіал». Нині його очолює вже знайомий вам Роман Круцик, колишній народний депутат, людина справи і чину. Його величезна заслуга в тому, що на місці поховань під Івано-Франківськом було споруджено меморіальний комплекс. Справа не в пам'ятнику — у пам'яті, збереженій пам'яті. Нині Роман Миколайович так само затято займається Биківнею. І всі, хто знає енергійного Круцика, вірять: він «проб'є» і цю, ще крутішу стіну, за якою — істина покаяння і справедливість. А по цей бік поки що байдужість і сліпота.

Кияни поїхали до галичан не з порожніми руками — вони повезли музейну експозицію, присвячену жертвам «українських» Соловецьких островів. Завтра вдарять печальні дзвони. Духівництво всіх українських конфесій відправить панахиду. Відбудеться мітинг-реквієм. Схилімо голови... Вічна їм пам'ять.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

На знімках: пам'ятник жертвам «Дем'янового лазу», апофеоз війни з народом.

Фото з архіву київського «Меморіалу».

Мал. Миколи КАПУСТИ.

НЕ ВІРИТЕ?

Комарські острови

Посеред літа в пересічного українця зазвичай одна-єдина турбота. Дуже хочеться якось уникнути необхідності знову вилежуватися на фешенебельних пляжах Гавайських чи Канарських островів. Їй-бо, набридло, бо щороку одне й те саме. Тому якраз для такої категорії перебірливих відпускників пропонується новинка сезону — КОМАРСЬКІ ОСТРОВИ.

Згадані острови розташовані за південно-східною околицею Комарівки. А островами ця територія зветься небезпідставно, бо зв'язку із зовнішнім світом —ніякісінького. А це, погодьтеся, додає відпочинку колориту та екзотики.

Споконвічне розведення тут курей посприяло становленню та авторитету Комарських островів як зони дуже й дуже КУРОРРТНОЇ. А рохкаюча у хлівах неохайна живність забезпечує величезну кількість САЛОТОРІЇВ.

Що не двір, то й салоторій! — із гордістю не приховують стратегічних запасів національного продукту аборигени островів.

Щоправда, ПАНСІОНАТ тут поки що один. Зате який! Величезний комфортний сінник із запашним сіном справно функціонує (цілодобово) в садибі баби Нати. Звідси й назва: мовляв, спиш на бабиному сіні, як пан. А якщо поруч молодиця Наталка, то взагалі це вже не пансіонат, а казка.

А ось БУДИНКІВ ВІДПОЧИНКУ на Комарських островах безліч. Бо так звуться тут покинуті на околицях хати, що заростають бур'янами і відпочивають від їх господарів та гостей. А ще БАЗАМИ й будинками відпочинку можна вважати практично кожен двір. Бо тут створено всі умови, щоб нарешті відпочити від газу, води, електрики та інших елементарних, але вже добряче набридлих здобутків і зручностей цивілізації.

Окрім курортників та безперспективного землеробства на Комарських островах розвинуто й інші промисли. Серед них — полювання на колорадського жука, рибальство, самогоноваріння, збирання кольорових та інших металів. Утім, остання галузь переживає не кращі часи і, відверто кажучи, хиріє і занепадає просто на очах. А що вдієш? Все металеве, що можна поцупити, вже немов корова язиком злизала. Навіть електричні та телефонні дроти, які колись з'єднували із навколишнім світом. Тому тепер у краєзнавчому музеї поряд із стародавніми ступками й прядками зберігаються праска, холодильник та телевізор.

Натомість знаряддям самогоноваріння, схоже, нітрохи не загрожує забуття і серед музейних експонатів. Галузь нині на піднесенні як ніколи. Процес кипить у прямому розумінні, й у кожному салоторії високоградусна продукція незамінна поряд із вживанням основного продукту. Особливої уваги заслуговує місцева гордість — «Комарівка».

Наслідки вживання «Комарівки» теж дуже нагадують поведінку отих нестерпних комах. Бо після першої чарки допадаєшся до оковитої і цмулиш, аж розпирає пузо. А наступного дня пика стає такою пухлою, ніби ті-таки кляті комарі покусали.

Найбільшим культурним центром островів вважається населений пункт Комарівка, де є закриті і навіть одна діюча крамниці (години роботи: з 16.00 до 16.45). Та, звичайно, можливість спересердя гамселити у двері й гиркатися з продавцем — аж ніяк не єдиний спосіб цікаво проводити дозвілля. Тут ще діє вечірній заклад КОЗА-НО. Як зрозуміло із назви, козано — винятково чоловічий заклад, і жінкам, навіть якщо вони теж затяті картярі, вхід туди суворо заборонений.

Однак представниці найтверезішої половини теж не мають підстав нудьгувати. До їх послуг — НІЧНИЙ КУБ. Ще звечора на вогнищі нагрівається вода в баняку кубічної форми, і від бажаючих похлюпатися немає відбою.

Що ще? Рослинний і тваринний світ Комарських островів традиційний. Хоча фауна, окрім домашньої худоби, представлена і менш свійськими екземплярами. Йдеться про «дикунів», які голяком загорають на березі ставка. А ще іноді тут надибуються... чорти. Ні — не чортики після надмірного вживання «Комарівки», а саме чорти. Сам чув, як баба Настя кляла долю:

— Хіба це діти? Це якісь чорти з рогами!..

І сам бачив бабину корову, підступно перефарбовану онуками і отими лжедітьми в зебру.

... Одне слово, КОМАРСЬКІ ОСТРОВИ гарантують відпочинок на будьякий смак. І побувавши тут хоч один раз, знову й знову із власної ініціативи доводиться обминати десятою дорогою Гаваї та Канари. У чому ви й самі, мабуть, уже встигли переконатися.

Павло КУЩ.

Донецьк — Комарівські острови — Донецьк.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Що краще?

Ніяк не може зробити свій політичний вибір депутат О. Хрюкало. Один мафіозний клан запропонував йому 100 тисяч доларів, другий — контрольний пакет акцій нафтогазової компанії.

Офіціоз

У зв'язку з тим, що злочинне угруповання Вальдемара Цибулі контролює вже півкраїни, пахан надав йому статус міжрегіонального.

Щоб знав!

У Банановому Маразмадорі держслубовець, який не справляється зі своїми службовими обов'язками, на своєму робочому місці довго не затримується — його тут-таки відправляють на підвищення.

Обмін досвідом

Для підвищення кваліфікації кожен керівник Бананового Маразмадору зобов'язаний раз на місяць відвідати звіринець. Мало того, простояти біля клітки з шакалами не менш як чотири години.

Це цікаво

У демократичному Банановому Маразмадорі всі ключові державні посади займають представники партії, якій довіряють лише 0,12 відсотка громадян.

Одним рядком

Для остаточної перемоги демократії однієї з фракцій парламенту Бананового Маразмадору залишилося залякати і докупити собі лише декілька депутатів.

Парламентська новина

У парламенті Бананового Маразмадору створено пропаханську фракцію. Цілком природно, що назва у неї звучить набагато пристойніше.

Нагороди найкращим

За величезні успіхи у справі підготовки кадрів для мафіозних кланів ректора академії управлінців нагороджено золотою бейсбольною битою — символом демократії, правопорядку та свободи слова.

Чи знаєте ви, що...

Найтрудолюбивіші люди у Банановому Маразмадорі — олігархи. Вони обдирають свій народ і вдень, і вночі, і взимку, і влітку. Навіть коли олігархи відпочивають на Сейшелах, а вони, як правило, тільки те й роблять, що там відпочивають, на їхні рахунки продовжують річкою текти мільйони.

Кримінальна хроніка

Ще одну надзвичайно вдалу операцію із затримання кримінального авторитета провели правоохоронці Бананового Маразмадору. І можна було б тільки радіти таким успіхам у боротьбі з організованою злочинністю, якби ця операція не виявилася тренувальною, а сам «кримінальний авторитет» — перевдягнутим міліціонером.

Олександр ПЕРЛЮК.

Спілка

**Так часто человек
в расчетах слеп и глуп...
І. Крилов. 1812 р.**

*Осел з Козлом у спілку
супряглись
І стали разом думати-гадати,
Кого б іще до товариства
взяти,
Щоб влади доторкнутися
колись.
Лис — надто хитрий.
Вовк — страшний хижак.
Ведмідь могутній,
Він при власній силі...
І так вони крутилися, і сяк,
Та вартого придумать
не зуміли,
Аж тут — ура! —
Сам напросився Щур,
Хитріший Лиса
і хижак нівроку.
І ось уже Осел з Козлом
ні кроку
Без щурячих порад:
Кого рогами поштурхати,
Кого — копитами під зад,
У кого чемно дозволу питати,
Щоб не було
досадних процедур.
Пишаються: вони
в авторитеті,
Осел з Козлом.
І ось уже в газеті
Їх інтерв'ю, наповнене бравад.
А де ж наш Щур?
У тіні він чому?
Тому, що там йому
і тепло й сито.
Не має наміру нікому
він служити:
Вже, бачите, звик —
прислужують йому.
* * *
Чи довго буде так? —
питання риторичне.
Та подивімося на стан речей
критично:
Не той у виграші,
хто коней славить,
А той, хто кіньми править.*

Ез. Оп § К°. Байка

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Анатолія ВОРОХА.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Інструкція

Перед тим як пустити до неприступного начальника, цей добродій узявся інструктувати:

— Коли хочете, щоб начальник задовольнив ваше прохання, скористайтеся нашими порадами. Найперше — не будьте особливо настирливим. Начальник не любить, коли на нього тиснуть. По-друге, уважно стежте за реакцією на ваші слова: якщо він починає нервувати, краще не приступайтеся до справи, відкладіть її на пізніше. По-третє, більше слухайте, ніж говоріть. Четверта порада — то саме собою зрозуміло: побажайте начальникові здоров'я, здоров'я та благополуччя його сім'ї, рідним і близьким, поцікавтеся здоров'ям його родичів. А ще вам радимо мудро реагувати на кожне зауваження начальника — це в тому разі, якщо він візьметься за вашу справу. Беззастережно погоджуйтеся з його зауваженнями, підтверджуйте, що обов'язково врахуєте їх, усунете недоробки і таке інше...

Я мовчки сидів навпроти добродія і ствердно кивав головою: що так, то так. Усе ясно й зрозуміло, як книжка пише.

— Якщо начальник відразу відхилить вашу заяву, — продовжував добродій, — не намагайтеся лементувати і напролом доводити свою позицію: наш начальник цього особливо не любить. Краще погодьтеся з його висновками і запевніть, що повторно підготуєте необхідні папери, зберете довідки, їх копії і дублікати, наново, що треба, перепишете, завізуєте як належить. А вже тоді — до нас. І обов'язково підійдіть до мене, — наголосив цей чолов'яга. — Ми дамо вам додаткові інструкції, які допоможуть вам залагодити справу в начальника.

Інструктор ще щось бубонів стосовно того, як добитися успіху в такій нелегкій справі, як підпис начальника. І ось я вже подався залагоджувати свою справу.

Я переступив поріг — і враз усі почуті нотації старанного навчителя вивітрилися з моєї голови.

У моїй кишені лежала одна-єдина, але вагома інструкція. Випробувана в життєвих негараздах інструкція — конверт!

Іван КИДРУК.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

- Наклепник особливо нестерпний, коли каже правду.
- Там, де судять переможців, панує беззаконня.
- У війні старою зброєю перемога за тим, у кого кращі музеї.
- Там, де скасовано смертну кару, час не працює на в'язнів, а готує майбутніх.
- Спосіб оживити мертвого тирана — зробити його козлом відпущення.
- Всі не без гріха. Але суд присяжних його має найменше.

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Мал. Вікторії КОЗЛОВОЇ.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул.. Кн.Острозького, 14а) 30.05.2002р. порушив справу № 11/Б-56 про банкрутство Відкритого Акціонерного Товариства „Бережанська сільгосхімія" (м. Бережани, Бережанського району, Тернопільської області, вул.. Замость, 6, рахунок № 26004300412001 АК АПБ в м. Бережани, МФО 338233, код 05490807).

Розпорядником майна призначено - Андрощук Василя Яковича, м.Бережани, Бережанського району, Тернопільської області, вул.. Сечових Стрільців, 67/33, ліцензія АА № 047686 від 01.08.2001 р., тел. 2-27-54.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Уважаемые акционеры!
Управление АО «Укрхимэнерго»

сообщает о проведении общего собрания акционеров, которое состоится 11 августа 2002 г. по адресу: г. Северодонецк, Луганской области, Гвардейский проспект, 2а.

Регистрация участников собрания 8.00 — 11.00. Начало работы собрания 11.30

Повестка дня:

1. Отчет правления о финансово-хозяйственной деятельности ОАО «Укрхимэнерго» в 2001 г.
2. Отчет ревизионной комиссии о результатах деятельности ОАО «Укрхимэнерго» в 2001 г.
3. Утверждение годового отчета и баланса за 2001 г.
4. О порядке покрытия убытков за 2001 г.
5. О дивидендах.
6. Об утверждении основных направлений деятельности ОАО «Укрхимэнерго» и плана на 2002 г.
7. О структурной реорганизации ОАО «Укрхимэнерго».
8. Утверждение новой редакции уставов дочерних предприятий и положение о филиале.
9. О внесении изменений в Устав ОАО «Укрхимэнерго».
10. О передаче права ведения реестра.
11. О пересмотре решений Президиума общества по вопросам скупки и отчуждения собственных акций.
12. О пересмотре решений Президиума общества о явном и неявном отчуждении собственности общества.

Для участия в собрании акционерам необходимо иметь документ, удостоверяющий личность, представителям акционеров — доверенности на право участия в собрании, оформленные в соответствии с действующим законодательством.

Телефон для справок (06452) 4-13-15.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) 27 травня 2002 року винесена постанова № 115/10-308 про визнання Вінницького дочірнього підприємства акціонерної холдингової компанії «Укрнафтопродукт» (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,23, код ЄДРПОУ 30594830, р/р 260043014422 в ВФ АКБ Укрсоцбанк м. Вінниця, МФО 302010) банкрутом.

Обов'язки ліквідатора покладені на голову ліквідаційної комісії Солодкого Руслана Івановича (01601, м. Київ, вул. Червоноармійська,2, тел. (044) 246-71-09, факс (044) 226-30-58).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Товарна біржа
«Всеукраїнська біржа нерухомості»

оголошує про проведення відкритих біржових торгів із продажу комплексу будівель та споруд ВАТ «Київський холодокомбінат № 1 (без обладнання), що знаходиться в банківській заставі.

Адреса: м. Київ, вул. Костянтинівська,66.

Склад об'єкта: новий корпус холодильника, технологічний цех, машинне відділення, електромайстерня, слюсарні майстерні, котельня, гараж матеріального складу, прохідна з автоваговою, кіоск торгівельний, трансформаторна підстанція.

Загальна площа приміщень — 12 724 кв. м.
Земельна ділянка — 12 789,9 кв. м.
Об'єкт частково орендується.

Початкова ціна: 3900 000 грн. (в т. ч. ПДВ 20% — 650 000 грн.).

Гарантійний внесок: 390 000 грн.

Гарантійний та реєстраційний внески перераховуються на рахунок Черкаської філії ТБ «ВБН» 260060272677 в Укрексімбанку м. Черкаси, МФО 354789, код 25660462. Отримати додаткову інформацію можливо за адресою: м. Черкаси, вул. Смілянська,23. к.93.

Тел.: (0472) 47-94-18, 321-421, http/www.mart.ck. ua

„Правління Акціонерного комерційного банку „Причорномор'я" повідомляє
про зміну назви банку на:
Відкрите акціонерне товариство
„Комерційний банк „Причорномор'я".
Відповідний запис у Державному Реєстрі банків зроблено Національним банком України 17.05.2002р."

ПРАВЛІННЯ
ЗАТ „Інститут Харківський Промтранспроект"

повідомляє про скликання позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 8 серпня 2002 року о 12-00 за адресою: вул. Тобольська, 42, м.Харків, 61072.

Реєстрація акціонерів, представників акціонерів відбудеться з 10-00 до 11-00 за місцем проведення зборів.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів.
2. Про викуп акцій власного випуску.
3. Внесення змін та доповнень до статуту і установчого договору та затвердження їх у новій редакції.
4. Про затвердження рішень наглядової Ради і Правління.
5. Різне.

Для участі у зборах акціонерам мати документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів, додатково - доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

З матеріалами до зборів можна ознайомитись за місцем проведення зборів.

Довідки за тел. (0572) 32-22-82

Директор — голова правління В.А.Грицай.

Господарський суд Харківської області (м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) 13.06.02 порушив справу № Б-2919/2-25 про банкрутство ТОВ „Епоінвест" (61035 м. Харків, вул. Каштанова, 29А, код 30427480, п/р 260040134903 в АКБ „УБТС" в м. Харкові, МФО 351878).

Розпорядником майна призначено Ткачова О.Г. (ліц. 249720 від 19.10.01 р.)

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, Донецьк, вул. Артема,157) порушив справу про банкрутство № 18/646 ДВАТ «Енергоуправління» ДП ДХК «Селидіввугілля», 85400, Донецька область, м. Селидово, вул. К. Маркса,41, код ЗКПО 24072458, р/р 26009303490466 в ПІБ м. Селидово, МФО 334312. Розпорядником майна призначено Кожухова О. І., ліцензія № 249777. Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Запорожский филиал ООО СУФР «ИНЕК» *Код ОКПО 20470280 самоликвидируется.*

Претензии принимаются в течение 2-х месяцев по адресу: г. Запорожье, пл. Пушкина, 4.

ТОВ «Грівас»

Ідентифікаційний код 23579741, Київська область, смт. Бородянка, площа Київська,2 повідомляє про ліквідацію.

Претензії приймаються протягом місяця.

Господарський суд м. Києва (01033, м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44В) постановою від 30.05.2002 р. по справі № 24-582-Б визнав ТОВ «Укрлатекспорт» (ідентифікаційний код 24097547, м. Київ, вул. Шевцова, 1, кв.206, р/р 260077028 у АППБ «Аваль» м.Київ, МФО 322012, р/р 2600000000693 в АПБ «Правекс банк» м. Київ, МФО 321983) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Стіпахно О. В. (ліцензія № 249995 від 25.10.2001 р.), адреса для листування 01033, м. Київ, вул. Саксаганського,28, тел.220-83-89).

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) за заявою ДП Корпорації «ІСД» «Донецька Індустріальна Спілка» порушив справу про визнання банкрутом:

ДП ДХК «Макіївугілля»

ДВАТ «Шахта Ясинівська-Глибока» м. Макіївка, 86111, м. Макіївка, Донецької області, р/р 26003980663 в УСБ м. Макіївка, МФО 334174, ЗКПО 00175107, справа № 15/204Б.

Розпорядник майна — арбітражний керуючий Харахаш Світлана Євгенівна, ліцензія № 249776.

У зв'язку з втратою свідоцтва про реєстрацію Української Єпархії Вірменської Апостольської Церкви за № 157 виданий Радою у справах Релігії при Кабінеті Міністрів України 28.10.1991 р., та її статуту Української Єпархії Вірменської Апостольської Церкви вважати їх недійсними.

Закрытое акционерное общество
«Бердянское предприятие тепловых сетей»

сообщает о проведении общего собрания акционеров, которое состоится 7 августа 2002 г. по адресу: г. Бердянск, ул. Дюмина,66 (медучилище), начало в 13 часов.

Повестка дня:

1. Отчет Правления ЗАО «БПТС» о результатах финансово-хозяйственной деятельности за 2001 год.
2. Отчет ревизионной комиссии о результатах проверки финансово-хозяйственной деятельности за 2001 год.
3. Утверждение программы финансово-хозяйственной деятельности ЗАО «БПТС» на 2002 год и перспектива развития на 2003 год.
4. Внесение изменений и дополнений в Устав общества.
5. Выборы председателя Правления.
6. Перевыборы членов Правления.
7. Перевыборы членов Наблюдательного совета.
8. Перевыборы членов ревизионной комиссии.

Регистрация участников собрания с 12 до 13 час. Для участия в собрании акционерам необходимо иметь при себе паспорт.

Лица, которые представляют на общем собрании интересы акционеров, должны иметь при себе паспорт и доверенность.

Доверенность может быть удостоверена в отделе кадров ЗАО «БПТС».

Правление акционеров.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ТЕХНОПРОМ» (код ЄДРПОУ 30920902), зареєстроване відділом реєстрації та єдиного реєстру Жовтневої районної адміністрації Запорізької міської ради за № 25490086Ю0010296 від 7 квітня 2000 року, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 75.

Дочернее предприятие «ИНЕК — Запорожье» код ОКПО 23287441 самоликвидируется.

Претензии принимаются в течение 2-х месяцев по адресу г. Запорожье, пл. Пушкина,4.

Считать недействительными простые векселя **ОАО «Одессагаз»** № 753287590449, № 753287590450, № 753287590459, в связи с их утерей.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) 15.03.2002 р. порушив справу № Б15/31/02 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Криворізький завод цементно-стружкових плит» (код ЄДРПОУ 01235314, юридична адреса: 50066, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, с. Мировське, п/р № 26004301260034 в Жовтневому відділенні ТОБОЦ-м ПІБ МФО 305493).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ясногр Ігоря Вячеславовича (49040, м. Дніпропетровськ, а/с 2350, тел.-факс (0562) 318212) ліцензія АА № 047844).

Господарський суд Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького,59) за заявою Костопільської міжрайонної ДПІ порушив справу № 9/24 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Деражненське ремонтно-транспортне підприємство» (35053, Рівненська обл., Костопільський р-н, смт. Деражне, вул. Шевченка,64, р/р 26007200511001 МФО 333045 в Костопільському ТВБВ банку «Україна») код ЄДРПОУ 00906769.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Семенюка Віктора Сергійовича (ліцензія № 249665).

«Київський воднолижний спортивний клуб Радужний».
Ідентифікаційний код 24251994 повідомляє про ліквідацію.

Хозяйственный суд Днепропетровской области признал банкротом и открыл ликвидационную процедуру в отношении Фирмы «Бриз» ДП СПАО «Фирма Фианит», Постановлением от 20.06.2002 г. по делу № Б 24/102-2002, код ОКПО 30619268; 49038, г. Днепропетровск, ул. Курчатова, 10, р/с 26005310208601 в АКБ «НОвый», МФО 305062.

Ликвидатором предприятия назначен арбитражный управляющий Талан Л. Г. (0562) 92-53-18. Заявления кредиторов принимаются ликвидатором по адресу: 49000, г. Днепропетровск, а/я 158.

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) від 22.05.2002 р. по справі № Б-7/43 визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Завод ДВП» (77552, Івано-Франківська область, Долинський район, смт. Вигода, код ЄДРПОУ 22194269, р/р 26001301620133 в Долинській філії АКБ «Національний кредит», МФО 336796, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рязанцева Віктора Володимировича (ліцензія АА № 047851 від 17.10.2001р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Дочірнє підприємство «Ексченж Дайрект Пі-Ел-Сі», яке діє на виконання Договору про спільну інвестиційну діяльність № 007 від 11.04.2000 року, що є повноважним проводити всі можливі і необхідні дії, зв'язані з припиненням Договору, повідомляє про припинення дії та закриття Договору про спільну інвестиційну діяльність № 007 від 11.04.2000 року. Претензії кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня публікації за адресою: Україна, м. Київ, 01004, вул. Шовковична, 42/44.

До відома громадськості
ЗАТ «Золочівцукор»

звернувся до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з виробництвом та постачанням електричної енергії на території Золочівського району.

Поштова адреса: 80750, Львівська обл. Золочівський район, с. Ясенівці, вул. Заводська,1.

Лутугинское государственное объединение по производству валков, *(код ЕГРПОУ 00187369) юридический адрес: Луганская область, г. Лутугино, ул. Заводская, 2 сообщает о своем преобразовании и переименовании в Лутугинский государственный научно-производственный валковый комбинат, который является правопреемником всех прав и обязательств преобразованного Лутугинского государственного объединения по производству валков.*

Господарським судом Полтавської області порушено справу № 10/135 про банкрутство ВАТ «Василівське» Чутівського району Полтавської області. Індекс 38851, с. Василівка, вул. Леніна,18, код ЗКПО 00845909, розрахунковий рахунок 26004560065 Банк АБ «Полтава-Банк» м. Полтава, МФО 331489. Розпорядником майна призначена Пічугіна І. В. Ліцензія серії АА № 047935 від 19.10.2001 р., тел.: (0532) 29-75-46.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Кінг збирається до Києва...

Бокс. Нещодавно на італійському гірському курорті Губбіо відбувся черговий конгрес Європейської боксерської федерації (UBF), в роботі якого взяв участь президент Національної ліги професіонального боксу України (НЛПБУ) Михайло ЗАВ'ЯЛОВ. Після повернення його в Україну ми попросили Михайла Михайловича розповісти про роботу того зібрання.

Фото автора.

— Це був звітно-виборний конгрес. Цікаво, що його учасники ходили в майках і з сумками з емблемою попереднього. А він, нагадаю, відбувся торік у Києві. Отож шефи UBF, керівники асоціацій багатьох країн із теплотою згадують про час, проведений у столиці України. Ще б пак, такого прийому вони не зустрічали раніше і в Італії також не побачили. Ми організовували дружні вечері, екскурсії, дарували сувеніри. Одне слово, показали хороший клас і одмінну гостинність. Повторюю, це відзначили. Що особливо приємно.

А головною подією тепер стало обрання президента. На безальтернативній основі ним на чотирирічний термін знову став іспанець Рубен Мартінес. Віце-президентом обрано швейцарця Петера Стукі, а генеральним секретарем — пані Ензе Джакапоні.

Розглядали й кандидатури нових членів федерації. Однак спочатку відмовили Польщі, Словаччині та Угорщині. У цих країнах є по кілька федерацій. І кожна з них вважає себе головною. А з таким станом справ UBF, зрозуміло, миритися не збирається. В цій патовій ситуації волю і розум виявили угорці. Їхні три федерації оголосили про об'єднання і подали до керівництва UBF відповідного листа. Й одразу стали офіційними членами європейської боксерської професіональної сім'ї.

— Михайле Михайловичу, як відомо, і в Україні не все гаразд. Декому сильно муляє очі НЛПБУ...

— На жаль, так. Ласих погрітися в променях чужої слави вистачає. Ой як кортить деяким узяти в руки кермо і насолоджуватися плодами важкої праці інших. Про це, між іншим, згадувалося і на конгресі в Губбіо. Але пан Мартінес сказав, що впродовж десяти років UBF контактує лише з НЛПБУ, якій немає жодної альтернативи. Така співпраця його влаштовує. Окрім UBF до нас з великою повагою ставляться найавторитетніші на континенті асоціації боксерів-професіоналів: Англії, Франції, Іспанії, Італії, Німеччини. Таку картину, на щастя, спостерігаємо й у світовому масштабі.

— Але давайте про приємне. Нещодавно чемпіонкою світу стала ваша представниця — Аліна Шатерникова. З чим щиро вітаємо вас. А які є ще цікаві новини для прихильників боксу?

— Будь ласка. Киянин Олександр Ветух підписав контракт з одним із найавторитетніших промоутерів світу, англійцем Франком Уореном. Той має намір організувати Сашкові п'ять поєдинків із іменитими суперниками. До речі, один з них у Глазго (Шотландія) проти авторитетного Ховарда Кларка з Англії, який провів 52 поєдинки і жодного разу не падав на ринг, уже відбувся. Але цього разу англійцеві не пощастило. У четвертому раунді український боксер виграв нокаутом. Решта боїв за участю Ветуха відбудуться восени на рингах США. Якщо Олександр виправдає довіру (а ми в цьому не сумніваємося), то наступного року Уорен влаштує для нього поєдинок за звання чемпіона світу.

— До речі, проясніть ситуацію з Доном Кінгом. Оголосили було про його прибуття до Києва, але він так і не з'явився...

— Пана Кінга чекаємо в нас 4 липня. Він надіслав запрошення для Олександра Омельченка відвідати Лас-Вегас 27 липня і побувати на суперпоєдинку між Джоном Руїсом та Кірком Джонсоном. У Києві пан Кінг збирається підписати контракти з представниками нашої ліги — Олександром Гуровим, Сергієм Дзендзеруком та Володимиром Верчісом. У планах гостя — зустріч із представниками українських телекомпаній та утворення за допомогою НЛПБУ організації «Дон Кінг промоушен — Україна»...

В. Б.

На знімку: Михайло Зав'ялов і Дон Кінг — давні знайомі.

У НОМЕР

Суперники відомі

Футбол. Учора в женевському готелі NOGA Hilton відбулося жеребкування першого та другого раундів Ліги чемпіонів, а ще й кваліфікаційного раунду Кубка УЄФА. Ця подія безпосередньо стосується і нас.

Отже, суперником київського «Динамо» стане переможець пари — «Тампере» (Фінляндія)—«Пюнік» (Вірменія). Перший матч (31 липня) кияни зіграють удома.

А запорізький «Металург» зіграє з клубом «Біркіркара» (Мальта). Наші перший матч проведуть удома.

Бразильці і в синьому — бразильці!

Чемпіонат світу-2002. 1/4 фіналу.

Сідзуока. Англія—Бразилія. 1:2. Оуен, 23 — Ривалдо, 45+2, Роналдиньо, 50. На 57-й хвилині з поля було вилучено Роналдиньо.

Цей поєдинок виправдав сподівання мільйонів прихильників футболу. Це була справжня битва велетів. Спершу все напрочуд добре складалося для підданих її Величності Єлизавети II. Скориставшися помилкою бразильського захисту, Майкл Оуен ефектним ударом відкрив рахунок.

Але бразильці (умовні гості), які змушені були вийти на поєдинок у синіх футболках, залишилися вірними собі, демонструючи романтичну, неординарну гру, котра грунтувалася на відмінній функціональній підготовці.

Уже на другій доданій хвилині в першому таймі чотириразові чемпіони світу провели блискучу за виконанням комбінацію. Віртуоз Роналдиньо для витончених футбольних гурманів заварив смачну «кашу» і на швидкості «з'їв» захисника англійців Ешлі Коула. Без затримки виклав м'яча під удар Ривалдо. І бразильський мадридець записав на свій рахунок п'яте влучення на цих змаганнях.

А потім диво знову створив Роналдиньо: навісним ударом незвичної краси здалеку влучив у самісіньку «дев'ятку». Англійці не склали зброї, багато і гостро атакували. Але це був не їхній день. До речі, рахунок цього матчу вгадав колишній оборонець збірної СРСР та московського «Спартака» Євген Ловчев. Багато фахівців стверджують, що чемпіоном світу неодмінно стане переможець цього чвертьфіналу.

Другий матч 1/4 фіналу цього дня відбувся в **Ульсані**.

Німеччина—США. 1:0. Баллак, 32.

Хто сильніший та вміліший?

Завтра в Одесі стартує третя Спартакіада армійських спортсменів країн СНД. В Україні такий захід проводиться вперше, два попередні рази військовики змагалися в російських містах Самарі і Санкт-Петербурзі. У спартакіаді беруть участь посланці збройних сил Азербайджану, Вірменії, Білорусі, Молдови, Росії, Таджикистану та України — загалом майже 300 чоловік.

Змагатимуться вони з шести видів спорту — багатоборства, вільної боротьби, стрільби зі штатної зброї, армспорту, міні-футболу та важкої атлетики. У розпорядження учасників спартакіади надано стадіон СКА та спортивні бази Одеського інституту Сухопутних військ, а також відповідні споруди в місті Іллічівську та смт Чорноморському. Україну, окрім здібних молодих спортсменів, представляють і такі «кити» армійського спорту, як чемпіон світу та Європи, майстер спорту міжнародного класу Олексій Семеренко, призер Олімпійських ігор в Атланті, заслужений майстер спорту Ельбрус Тедеєв, чемпіон Європи, майстер спорту міжнародного класу Олексій Колокольцев. Завершальні поєдинки та нагородження переможців планується провести у п'ятницю, 28 червня.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

***

Цього дня 61 рік тому в Києві планували відкрити Республіканський стадіон (нині НСК «Олімпійський»), а головною подією свята мала стати календарна зустріч чемпіонату — «Динамо» (Київ)—ЦБЧА (Москва). Але ці плани порушила війна, яка розпочалася на світанку.

На знімку: а це ще мирні дні — київські динамівці на своєму клубному стадіоні приймають одноклубників із Тбілісі у рамках чемпіонату СРСР-41, який так і не завершився.

З дублерами вирішили зачекати

Футбол. Раніше більшість клубів української вищої ліги підтримували ідею відновлення турнірів серед дублюючих складів. Категорично проти єдиним фронтом виступили київське «Динамо» і донецький «Шахтар», мотивуючи свою позицію тим, що такі змагання — учорашній день, і вони не сприятимуть прогресові національного футболу. Навіть у Росії дедалі більше прихильників того, щоб турніри дублерів не проводити.

На позавчорашньому засіданні виконкому ФФУ з'ясувалося, що до київсько-донецької групи приєдналися ще й «Металіст», «Ворскла», «Арсенал», донецький «Металург», запорізький «Металург». Тому вирішили зачекати і запропонувати конгресові ПФЛ скасувати своє рішення про чемпіонат дублерів.

Учасникам засідання було запропоновано нову редакцію регламенту всеукраїнських змагань з футболу серед професіональних команд у сезоні-2002/2003. Змін багато. Зокрема, чіткіше, відповідно до документів ФІФА та УЄФА, виписано статтю про остаточний розподіл команд у підсумку чемпіонату.

Стартує новий турнір

У понеділок уперше в нашій країні стартує міжнародний футбольний турнір молодіжних збірних. Змагання, які мають назву «Пам'яті першого президента Федерації футболу України Віктора Банникова», відбудуться в Обухові, що на Київщині. Участь беруть команди (гравці 1987 року народження) України, Польщі, Білорусі та Росії.

Українську збірну очолює відомий тренер Віктор Кащей. Його хлопці нинішнього року вже брали участь у двох міжнародних турнірах: у Ризі українці були другими, а в польській Познані вибороли першість.

До вашої уваги розклад ігор. 24 червня. 16.30. Росія—Польща. 19.00. Україна—Білорусь. 25 червня. 17.00. Польща—Білорусь. 19.00. Україна—Росія. 27 червня. 17.00. Білорусь—Росія. 19.00. Україна—Польща.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Чемпіонат України з футболу 2002/2003 року. Вища ліга

Календар першого кола

1-й тур. 7 липня (неділя). Поліграфтехніка (Олександрія)—Карпати (Львів), Металург (Донецьк)—Оболонь (Київ), Металург (Маріуполь)—Ворскла (Полтава), Чорноморець (Одеса)—Кривбас (Кривий Ріг), Дніпро (Дніпропетровськ)—Волинь-1 (Луцьк), Металіст (Харків)—Динамо (Київ), Арсенал (Київ)—Шахтар (Донецьк), Таврія (Сімферополь)—Металург (Запоріжжя).

2-й тур. 12 липня (п'ятниця). Карпати—Металург Зп, Шахтар—Таврія, Динамо — Арсенал, Волинь-1—Металіст, Кривбас—Дніпро, Ворскла—Чорноморець, Оболонь—Металург М, Поліграфтехніка—Металург Д.

3-й тур. 17 липня (середа). Металург Д—Карпати, Металург М—Поліграфтехніка, Чорноморець—Оболонь, Дніпро—Ворскла, Металіст—Кривбас, Арсенал—Волинь-1, Таврія—Динамо, Металург Зп—Шахтар.

4-й тур. 22 липня (понеділок). Карпати—Шахтар, Динамо—Металург Зп, Волинь-1—Таврія, Кривбас—Арсенал, Ворскла—Металіст, Оболонь—Дніпро, Поліграфтехніка—Чорноморець, Металург Д—Металург М.

5-й тур. 27 липня (субота). Металург М—Карпати, Чорноморець—Металург Д, Дніпро—Поліграфтехніка, Металіст—Оболонь, Арсенал—Ворскла, Таврія—Кривбас, Металург Зп—Волинь-1, Шахтар—Динамо.

6-й тур. 3 серпня (субота). Карпати—Динамо, Волинь-1—Шахтар, Кривбас—Металург Зп, Ворскла—Таврія, Оболонь—Арсенал, Поліграфтехніка—Металіст, Металург Д—Дніпро, Металург М—Чорноморець.

7-й тур. 17 серпня (субота). Чорноморець—Карпати, Дніпро—Металург М, Металіст—Металург Д, Арсенал—Поліграфтехніка, Таврія—Оболонь, Металург Зп—Ворскла, Шахтар—Кривбас, Динамо—Волинь-1.

8-й тур. 1 вересня (неділя). Карпати—Волинь-1, Кривбас—Динамо, Ворскла—Шахтар, Оболонь—Металург Зп, Поліграфтехніка—Таврія, Металург Д—Арсенал, Металург М—Металіст, Чорноморець—Дніпро.

9-й тур. 12 вересня (четвер). Дніпро—Карпати, Металіст—Чорноморець, Арсенал — Металург М, Таврія—Металург Д, Металург Зп—Поліграфтехніка, Шахтар—Оболонь, Динамо—Ворскла, Волинь-1—Кривбас.

10-й тур. 21 вересня (субота). Карпати—Кривбас, Ворскла—Волинь-1, Оболонь—Динамо, Поліграфтехніка—Шахтар, Металург Д—Металург Зп, Металург М—Таврія, Чорноморець — Арсенал, Дніпро—Металіст.

11-й тур. 28 вересня (субота). Металіст—Карпати, Арсенал—Дніпро, Таврія—Чорноморець, Металург Зп—Металург М, Шахтар — Металург Д, Динамо—Поліграфтехніка, Волинь-1—Оболонь, Кривбас—Ворскла.

12-й тур. 6 жовтня (неділя). Карпати—Ворскла, Оболонь—Кривбас, Поліграфтехніка—Волинь-1, Металург Д—Динамо, Металург М—Шахтар, Чорноморець—Металург Зп, Дніпро—Таврія, Металіст—Арсенал.

13-й тур. 26 жовтня (субота). Арсенал—Карпати, Таврія—Металіст, Металург Зп—Дніпро, Шахтар—Чорноморець, Динамо—Металург М, Волинь-1—Металург Д. Кривбас—Поліграфтехніка, Ворскла—Оболонь.

14-й тур. 3 листопада (неділя). Карпати—Оболонь. Поліграфтехніка—Ворскла, Металург Д—Кривбас, Металург М—Волинь-1, Чорноморець—Динамо, Дніпро—Шахтар, Металіст—Металург Зп, Арсенал—Таврія.

15-й тур. 9 листопада (субота). Таврія—Карпати, Металург Зп—Арсенал, Шахтар—Металіст, Динамо—Дніпро, Волинь-1—Чорноморець, Кривбас—Металург М, Ворскла—Металург Д, Оболонь — Поліграфтехніка.

ДАЛІ БУДЕ

ФОТО З КОНВЕРТА

**Птахи, як люди —
добре сусідство люблять.**

Київ.

Фото Юрія ПАВЛІВА.

Якщо ви Рак...

Люди, які народилися під цим знаком, дуже емоційні, їхні хвороби пов'язані зі стресами, вони часто схильні до повноти, гіпотонії, гастритів, виразкової хвороби. Раки мають бути особливо розбірливими в дієті, спиртне та пиво небажані, а ось склянка холодної води натщесерце та перед сном — це чудово. Найкраща дієта — риба, злаки, молоко, кондитерські вироби — коли-не-коли. У будь-якому віці Рак має їсти не кваплячись, ретельно пережовувати їжу. Важливий повноцінний відпочинок. Батьки дитини-Рака не повинні карати його, замикаючи в темній кімнаті.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Червень з косою, а липень з серпом

22 червня — Кирила. Зацвіла липа — на тепло й сонячне літо. Щедрим буде медозбір.

23 червня — Трійця, Зелена неділя, зелені, глетчані, або троєцькі, святки. Після Різдва та Великодня одне з найбільших свят.

24 червня — Варфоломія і Варвари. З цього часу починає коротшати день. Варфоломій і Варвари дня вкрали, а до ночі доточили.

25 червня — Онуфрія, Онопрія. День літнього сонцестояння. До Онуфрія закінчували першу косовицю сіна і починали перші жнива яровини. Замовкають пташині трелі. На Онопрія рясні роси — на добрий врожай.

Прикмети червня

■ Рум'яний вечір і сірий ранок — на хорошу погоду.

■ Тьмяніє сонячне проміння — чекай розкотистого грому.

■ Бобри перед дощем працюють усю ніч, а жаби вилазять на берег.

■ Комарі літають роєм — на гарну погоду.

■ Якщо корови, йдучи на водопій, брикаються й фуркають — на негоду.

У САДУ ЧИ НА ГОРОДІ

Агрус у вазоні

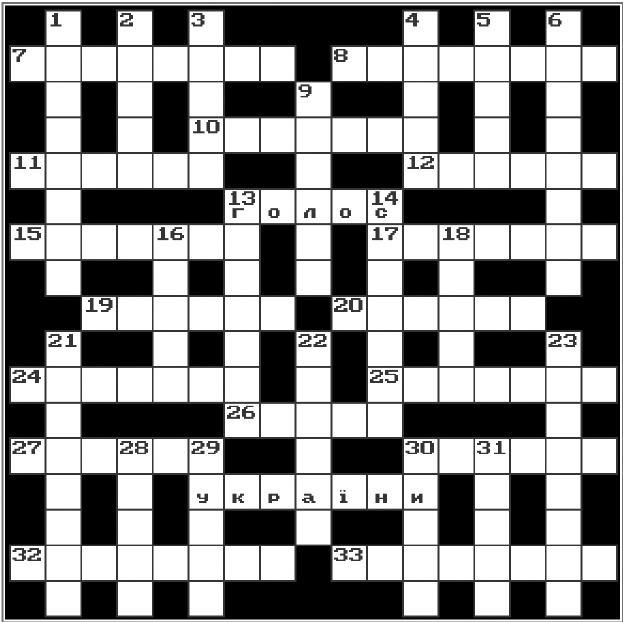
Будь-якого літнього місяця з гілки куща троянди або агрусу можна одержати самостійну рослину. Для цього необхідно збільшити отвір у дні вазона і пропустити в нього гілку. Слід закріпити вазон біля куща на потрібній висоті, дно засипати галькою, а потім заповнити його доброю садовою землею і полити.

Гілку трохи нижче куща надріжте. Цю операцію травмування проводьте систематично приблизно півтора місяця: рослина змушена буде пустити коріння. Потім відріжте гілку, а восени висаджуйте на вподобане місце.

Олена ЛИХОТОВОРИК.

Біла Церква
Київської області.

КРОСВОРД

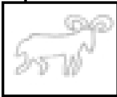
По горизонталі: 7. Поздовжній брус у корпусі літака, що надає йому міцності. 8. Камені у формі брусків. 10. Отруйна павукоподібна тварина. 11. Іспанська циганка. 12. Посудина з водою, в яку опускають дитину під час обряду хрещення. 15. Прикраса, яку жінки носять на шиї. 17. Вузький прохід між горами, скелями. 19. Назва деяких документів, декларацій суспільно-політичного значення. 20. Оптичне явище, зумовлене дифракцією світла. 24. Столиця Таїланду. 25. Струнний ударний музичний інструмент давнього походження. 26. Цінний папір. 27. Дрібна монета у Франції, Бельгії, Люксембурзі, Швейцарії. 30. Необхідність вибору між двома можливостями. 32. Навчальний заклад. 33. Сіль платинової кислоти.

По вертикалі: 1. Велике промислове підприємство. 2. Багаторічна кущова колюча рослина. 3. Масть у гральних картах. 4. Велика хижа риба ряду окуненодібних. 5. Швидкий біг коня. 6. Апарат для дихання під водою. 9. Маньчжурське, китайське просо. 13. Міцний алкогольний напій. 14. Головне місто держави. 16. Природна мінеральна фарба. 18. Почуття ніяковості. 21. Запорука. 22. Вилога на грудній частині верхнього одягу. 23. Збірка літературних творів різних авторів-сучасників. 28. Подорож круговим маршрутом. 29. Титул феодальної знаті в татар. 30. Рада при султані в Османській імперії. 31. Місяць року.

Склав Іван СОБКО.

Астрологічний прогноз на 24—30 червня 2002 року

Найкращий час для того, щоб змінити свою думку й скорегувати поточні плани.

ОВЕН. Можливо, ви муситимете вирушити в дорогу, або навпаки, поїздка відкладеться, через що зміняться плани й ви будете не задоволені. Можуть бути збої під час передачі й отримання інформації або проблеми з транспортними засобами.

ТЕЛЕЦЬ. Ви можете напружитись і розв`язати свої фінансові проблеми. Найнеприємніше — це віддати борг або сплатити податки. Але ви зазнаєте відчутного полегшення, якщо зробите це добровільно, а не чекатимете на неприємності.

БЛИЗНЯТА. Є небезпека загострення взаємин з чоловіком або партнером по бізнесу. Ваші бажання або фінансові витрати можуть призвести до їх роздратування і до сварки. Використовуючи красномовство, зможете усе залагодити.

РАК. Якщо захочете сховатися й уникнути проблем, які необхідно давним-давно вирішити, то цим ще більше погіршите й заплутаєте своє становище. Це може негативно позначитися на вашому здоров'ї. Якщо не шкодуватимете себе, то станете господарем становища.

ЛЕВ. Можуть виникнути труднощі у взаєминах з дітьми або коханими, з одного боку, і друзями — з другого. Ваше часте перебування з друзями може викликати у них ревнощі. Постарайтеся не доводити свої стосунки до конфлікту.

ДІВА. Вам доведеться обговорювати й вирішувати питання, пов'язане і з кар'єрою, сім'єю. Ваша зацікавленість і прагнення досягнути успіхів на роботі вимагають більшої свободи від домашніх обов'язків.

ТЕРЕЗИ. Можливо, ви змушені будете відмовитися від співпраці з деякими іноземними партнерами або з тими, хто перебуває далеко. Якщо плануєте вирушити в поїздку, то можете зіткнутися з проблемами, через які поїздка відкладеться.

СКОРПІОН. Невдоволення може виникнути через розподіл спільних доходів. Ви гадатимете, що з вами вчинили несправедливо. Як відреагувати на це, вирішуйте самі, але майте на увазі, що навіть найменша некоректність у розмові може призвести до конфлікту.

СТРІЛЕЦЬ. Будуть активно обговорюватися питання стосунків з партнерами або дружиною (чоловіком). Ви можете справляти на них неусвідомлений тиск, і вони щосили чинитимуть опір. Намагайтеся поводитися м'якше і делікатніше.

КОЗЕРІГ. Протягом цього тижня може постати необхідність перерозподілити службові обов'язки між вами і вашими колегами. Не відмовляйтеся від запропонованих повноважень. Надто, коли ця діяльність пов'язана з використанням об'єднаних фінансів, кооперативних фондів, пожертвувань.

ВОДОЛІЙ. Обговорення з друзями особистого життя може призвести до вашої з ними сварки. Краще не розповідайте усі подробиці, в противному разі не ображайтеся на їхні зауваження. У цей період ви будете набагато привабливіші для інших.

РИБИ. У вас може виникнути чергова проблема, пов'язана з вирішенням сімейних майнових питань. Це може спричинити конфлікт між вами і батьками. Є імовірність тиску з боку начальства. Не чекайте, коли викличуть вас на килим.

Наступний номер «ГУ» вийде 26 червня 2002 року.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

**Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311113.** **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій